LISTY

OSTRAVSKÉ UNIVERZITY

PROSINEC 05 ČÍSLO 10 ROČNÍK 13

Petra Jakešová 2005

Inaugurace děkanů (2) Digitální knihovna DILLEO (4) Jakou cenu má osobnost (6) ARTPERITIV III (8) Co nového na FF OU (10) Ze zápisníku našich zahraničních stážistů (10) Hostující profesor v Ostravě (11) Turecko 2005 – 4. část (16) Růžovými brýlemi Miriam Prokešové (21) Slunečnice se diví (21)

Ivo Stolařík čestným doktorem OU

V pondělí 21. listopadu 2005 se uskutečnilo slavnostní zasedání Vědecké rady Ostravské univerzity. Jeho hlavním bodem bylo udělení titulu doctor honoris causa v oboru Hudební teorie a pedagogika **PhDr. Ivu Stolaříkovi, CSc.,** mezinárodně uznávanému muzikologovi, etnografovi a hudebnímu pedagogovi.

V laudatiu zdůraznil děkan Pedagogické fakulty OU doc. PhDr. Josef Malach, CSc., mj. mimořádný přínos Stolaříkovy badatelské, organizátorské a pedagogické činnosti pro kulturní život nejen Ostravy, ale celého moravského regionu.

Celoživotní zájem Iva Stolaříka o janáčkovskou tematiku, přinášející nezpochybnitelné výsledky, byl oceněn udělením Pamětní medaile Leoše Janáčka, kterou vyznamenanému předal prorektor Janáčkovy akademie múzických umění a předseda Nadace Leoše Janáčka prof. PhDr. Leoš Faltus, CSc.

Součástí slavnostního zasedání bylo také předání dekretů novým docentům, úspěšně se habilitujícím v průběhu letošního roku před Vědeckou radou Přírodovědecké a Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, **doc. RNDr, Ladislavu Mišíkovi, CSc., doc. MgA. Mgr. Vítu Zouharovi, Ph.D., a doc. Mgr. Janu Spisarovi, Ph.D.**

Výjimečnost setkání umocnilo vystoupení houslisty Jiřího Vodičky, studenta Institutu pro umělecká studia, který nadchl auditorium brilantním provedením Caprica č. 24 Nicoly Paganiniho.

ŠÁRKA ZEDNÍČKOVÁ

PROF. FALTUS PŘEDÁVÁ PHDR. STOLAŘÍKOVI PAMĚTNÍ MEDAILI

Kulatý stůl tentokrát v duchu multikulturní problematiky

V pátek 11. listopadu 2005 proběhl na katedře českého jazyka a literatury s didaktikou již **9. kulatý stůl**. Tradiční diskusní setkání lingvistů, didaktiků a literárních vědců se **v cyklu Slovo a obraz v komunikaci s dětmi** tentokrát soustředilo na aktuální téma **Komunikace s dětmi v multikulturním světě**. V přátelské atmosféře se k problematice multikulturní výchovy v rámci výuky českého jazyka, čtení

Inaugurace děkanů

V úterý 29. listopadu 2005 v dopoledních hodinách se v Aule Ostravské univerzity uskutečnila slavnostní inaugurace **doc. PhDr. Josefa Malacha, CSc.,** který nastoupil do funkce děkana Pedagogické fakulty.

Spolu s děkanem nastoupili do proděkanských fukcí: doc. PhDr. Zbyněk Janáček, proděkan pro rozvoj, Mgr. Igor Fojtík, Ph.D., proděkan pro vědu, výzkum a umění, a RNDr. Renáta Vávrová, Ph.D., proděkanka pro studium.

V lednovém vydání Listů OU přineseme s novým děkanem rozhovor.

REKTOR DOC. BAAR (VLEVO) BLAHOPŘEJE DOC. MALACHOVI

V úterý 29. 11. 2005 v odpoledních hodinách proběhla v Aule Ostravské univerzity další slavnostní inaugurace děkana Zdravotně sociální fakulty (ZSF), kterým se stal **MUDr. Jaroslav Slaný, CSc.,** přednosta Kliniky dětského lékařství Fakultní nemocnice s poliklinikou Ostrava.

Z úvodního projevu nového děkana lze soudit, že bude důstojným nástupcem svých dvou předchůdců, doc. MUDr. Jaroslava Šimíčka, CSc., a doc. MUDr. Jaroslava Horáčka,CSc. Ostravská univerzita a Zdravotně sociální fakulta tak získala v osobě MUDr. Slaného další osobnost vysoce vzdělanou, kultivovanou, s jasnou představou o rozvoji vysokého školství v Ostravě. Požádali jsme pana děkana o krátký rozhovor.

Ve svém projevu jste uvedl řadu filozofických myšlenek. Z nich nás zaujala idea pojetí univerzity jako instituce, v níž jednotlivé fakulty tvoří celostní komplex.

Jsem přesvědčen, že jedině přihlášením se k tomuto celku, univerzu, nachází každý obor, každá specializace či směr bádání své místo, své zařazení a také svůj smysl: pravda specialistova nemůže být celou pravdou – a právě prostor univerzity ji vyvádí z této izolace a vřazuje ji do širokých kontextů. Univerzita musí být celkem převyšující všechny své části, nikoli slepencem specializovaných škol.

Ve smyslu Vaší odpovědi pak se nabízí další otázka: Jaké studenty má univerzita vychovávat?

Zjednodušená odpověď by zněla: Prvotřídní odborníky, kteří budou schopni obstát nejen na domácím trhu, ale dnes také na trhu EU. ALE!: pokládám za nutné doplnit toto - absolvent univerzity musí být především osobnost, která je samozřejmě také odborníkem. Jako člověk a obyvatel této zeměkoule se velmi, zdůrazňuji velmi! bojím specialistů, kteří jsou sice vynikající ve své vědní výseči, ale už nerozumí ničemu dalšímu – a přesto se vyslovují k řadě problémů současného světa.

Co očekáváte od svých studentů?

Že se z nich stanou právě takové osobnosti, jež budou schopné nazírat na problémy v jejich komplexnosti. Přál bych si, aby dospěli k té možná co nejvyšší formě humánního nazírání na náš svět a člověka vůbec. Uvedu praktický příklad – za nutné považuji, aby právě absolventi vysokého studia sociálního a zdravotnického naší ZSF si byli vědomi étosu své profese, tedy například, že pojem klient není pojmem z finančnictví, ale že ve staré latině ´cliens´ znamenalo svěřenec, chráněnec, tedy ten, kdo potřebuje naši pomoc a ochranu. Pacient pak že není řádek, kolonka v organizačních a ekonomických tabulkách, ale že ´patientia´ je slovo označující snášení útrap, trpělivost ve snášení těžkostí života. Přeji si, aby v základech etiky výuky i bádání na naší fakultě bylo uloženo vědomí, že každá lidská bytost je absolutní hodnotou!

Věhlas univerzity garantují především ti, kdo na ni vyučují, a to tehdy, když vysílají do světa absolventy schopné naučené proměnit v nosné a objevné myšlenky v nejširším slova smyslu životaschopné perspektivy lidské civilizace. Ovšem i ti nejlepší profesoři a nejvyšší akademičtí hodnostáři jsou vždy jen a jen lidé. Dovolte tedy prostou otázku: Co máte rád, co uznáváte, co milujete?

Neuměl bych odpovědět na to, zda se považuji za „městského“ nebo „venkovského“ člověka. Nesmírně mě přitahuje příroda, nacházím v ní posílení i náboj, když se procházím lesem

nebo v polích. Na Hukvaldech, kde žiji, je nádherná obora s daňky, muflony; kolem svého domu vidím srny a zajíce, slyším zpívat ptáky. Sám chovám pejsky a máme teď doma štěňátka – příroda je úžasná, nádherná… Ale také mám silný vztah ke kultuře, za níž chodívám do města. Stále intenzivněji si uvědomuji, že na prvním místě se mi v posledních letech umístilo divadlo. Zažívám během představení něco, co se dá nazvat jedinečností chvíle, okamžiku. Vnímám herce, kteří teď, v této chvíli, v čase, jež je a za okamžik už nebude, hrají... Jsem uprostřed konkrétního publika, jenž je pokaždé jiné. Hlediště i jeviště jsou naplňovány myšlenkami autora, jež tam sice fyzicky není, ale přitom jeho přítomnost pociťujeme. Shrnu-li, pak v divadle se potkáváme s moudrostí a krásou, umocněnými prchavostí okamžiku.

Uměním života podle mne není příliš přemýšlet nad minulostí, nebo se trápit budoucností, ale dokázat přítomný okamžik maximálně prožít, zúročit, vychutnat… neutíkat z něho ani do minulosti, ani do budoucnosti.

Co vám vadí?

Vadí mi šlendriánství, povrchnost. Dnešní technologie umožňují komunikaci mezi jednotlivými subjekty, aniž by se musely setkávat. Čas se zkracuje… Věci se díky tomu často řeší povrchně, neúplně, bez hlubšího rozboru, zkoumání. Všechno přece nelze vyřešit e-mailem, mnohdy je nutné si najít čas na osobní setkání. Každé podání a stisk ruky přináší do vztahu lidskost, kterou žádná technika nemůže nahradit. K jednání patří také do určité míry emoce, bez prožitků, pocitů, vzrušení, zklamání i radosti bude lidský život chudičký, snad až primitivní…

Jak se studovalo za vašich let?

Nemohu si stěžovat, protože jsem měl štěstí na pedagogy. Na střední školu, přiznám se, jsem nechodil příliš rád, smysl studia jsem nalezl a pochopil až v průběhu vysokoškolského studia. Se svým profesorem biologie na LF v Brně prof. Nečasem jsme se scházeli nejen na akademické půdě, ale také v kavárnách, v přírodě. Diskutovali jsme o mnoha věcech: umění, filozofii, společenských otázkách, o kráse a záludnosti života. Objevovali jsme, poznávali, bádali. Každá taková diskuse nás vedla do knihoven, hledali jsme odpovědi na to, co jsme zatím studiem neobsáhli. Zvídavost, touha po poznání, snaha porozumět svému učiteli co nejlépe – to byla velkolepá dobrodružství.

Jak se studuje nyní?

Studenti dnes mají možnosti, o nichž se nám ani nezdálo. Otevřel se jim svět, dnes mohou studovat v Berlíně, na Sorbonně, kdekoli se jim umane. Mohou porovnávat studenty z jiných zemí, stejně tak učitele, životní styl, sociální a materiální podmínky. Mohou se setkávat s kulturou evropskou, západní, exotickou. Doslova si mohou sáhnout na věci, jež jsme znali pouze z literatury, mohou prožít události přímo na místě, ne zprostředkovaně. Mohou z vlastní zkušenosti posoudit vliv médií a jejich podání skutečností v čase.

Na druhé straně jsou mladí lidé ovlivňování také "moderními" tezemi o soutěživosti, úspěšnosti. Působí na ně současné pojetí etiky, morálky. Ne všichni se dokáží s těmito vlivy vyrovnat; obávám se, že sobectví a egoismus začínají převládat nad humanitou, solidaritou a sociálním cítěním. Bezohlednost a chuť vítězit za každou cenu a dosáhnout tak úspěchu vede k osamocení jedince, což vyvolává obavy o osud lidské společnosti…

Pane děkane, jaká – podle vás – je dnešní mládež?

Není ani lepší ani horší, než jsme byli my. Je však vystavena jiným pozitivům, ale i negativům. Co však ji nejvíce ohrožuje, to jsou drogy, které jsme za mých studijních let neznali. Pravda, dokázali jsme oslavit zkoušky pitím dobrého jihomoravského vínka, ale dnes hovoříme o devastaci lidské osobnosti účinkem drog. Technika umožňuje věci ještě nedávno považované za science fiction, zkracují se vzdálenosti, zrychluje se čas. Prožívat život neznamená ho marnotratně utratit, vyplýtvat energii zbůhdarma…

V minulosti jsme přebírali metody výuky od bývalého Sovětského svazu, dnes hledáme vzory na Západě. O co se hodláte opírat vy osobně?

Jaksi zapomínáme na největšího pedagoga všech dob, který vzešel z našeho národa – Jana Ámose Komenského. Stačí se začíst do jeho odkazu, jeho děl, jeho myšlenek. Každý učitel pracuje s mladým člověkem, s tvořící se osobností, jež je ve své přirozenosti zvídavá, schopná přemýšlet o řečeném. Všichni jsme se učili tak, jak je to nejpřirozenější: napodobováním, zkoušením, odezíráním, vybrušováním schopností. Když dítě skáče přes švihadlo, nepřemýšlí o tom, že si procvičuje jednak motorické schopnosti, postřeh a současně že soutěží. Je důležité probouzet ve studentech touhu dozvědět se od svých učitelů maximum a současně

a literární výchovy vyjadřovali odborníci z vysokoškolských pracovišť České republiky (zastoupení měla Univerzita Palackého, Masarykova a Technická univerzita Liberec) i ze Slovenska (zejména z Prešovské univerzity a ružomberské Katolické univerzity). Těší nás, že řada z nich se kulatého stolu účastnila opětovně. Vedle známých tváří jsme měli příležitost přivítat také nové kolegy, zejména doktorandy, kteří ve svých příspěvcích poukázali na témata spřízněná s pedagogickou praxí, ale i s jejich postgraduálním studiem. V krátkých vystoupeních účastníků a v následné diskusi zaznamenaly největší vlnu zájmu zejména otázky začleňování cizojazyčných žáků do běžné školní třídy, uzpůsobení výuky českého jazyka jejich specifickým potřebám. Okruh témat se věnoval i problematice soužití majoritní společnosti se členy romského etnika ve školním prostředí. V neposlední řadě se prostor pro diskusi otevřel prezentací možné výuky k vědomí regionální příslušnosti ve vztahu k nářečím. Okruh diskutujících došel k názoru, že naznačená témata jsou úzce vázána na praktické zkušenosti, které teprve přinese čas a které usměrní další teoretické závěry. Multikulturní téma je nejen výrazně aktuální, ale současně se s ním česká společnost, a tedy i česká škola postupně seznamuje a sžívá. Snad alespoň některé z formulovaných tezí se ve společnosti, která se tentokrát sešla u kulatého stolu, setkaly s inspirující odezvou, jež povede k podnětným prvkům především ve výchově budoucích učitelů, a tak ovlivní i směřování současné školy.

Olga Kubeczková,
katedra českého jazyka a literatury s didaktikou

Holanovské ohlédnutí

V týdnu od 17. do 21. října 2005 probíhal na Ostravské univerzitě Holanovský týden, v jehož průběhu byl akademické obci i ostravské veřejnosti připomenut význam legendárního básníka Vladimíra Holana, od jehož narození uplynulo sto let. Na zajištění průběhu důstojných oslav významného výročí se podíleli také členové katedry českého jazyka a literatury s didaktikou PdF OU. Dr. Radomil Novák připravil interpretační seminář, v centru jehož pozornosti byla Holanova báseň Při hudbě ze sbírky Asklépiovi kohouti a texty Mozartián. Akce, která proběhla 20. 10. 2005 v univerzitních prostorách, se vedle pedagogů a studentů OU zúčastnili také obdivovatelé české poezie ze středních škol. Téhož dne vpodvečer vedla dr. Olga Kubeczková interpretační seminář nad básní Zmrtvýchvstání ze sbírky Bolest, Holanovi příznivci se setkali v komornějším složení v prostorách antikvariátu Fiducia.

– IG –

VIII. ostravský internistický den

V pořadí již osmý Ostravský internistický den proběhl 25. 11. 2005 tradičně v lázních Klimkovice. Jeho pořadatelem byla stejně jako v minulých letech Interní klinika FNsP Ostrava za spoluúčasti III. interní kliniky FN Olomouc a ve spolupráci se ZSF OU. Letos poprvé spolupracovala Česká asociace sester.

Tématem byly poruchy metabolismu a výživy. Přednášky se zabývaly metabolickým syndromem, léčebnými možnostmi při zvýšení tukových látek v krvi, nežádoucími účinky hormonální léčby, léčením obezity pomocí léků, ale i dalšími způsoby, mezi které patří chirurgická bandáž žaludku a neoperační zavádění balonku do žaludku. Probíraly se rovněž poruchy metabolismu některých chorobných jednotek a závěrečná přednáška patřila cukrovce v těhotenství.

Metabolický syndrom se na konci 20. a začátku 21. století stává stále větším problémem. Jde o soubor příznaků, ke kterým patří zvýšený krevní tlak, mužský typ břišní obezity, vyšší hladina tuku v krvi, vyšší hladina krevního cukru. Tyto faktory jsou v souhrnu, ale i jednotlivě spojeny s vyšším rizikem kardiovaskulárních nemocí. Klinický význam metabolického syndromu spočívá v jeho úloze při rozvoji arterosklerózy a podle její lokalizace může vzniknout ischemická choroba srdeční, při postižení centrálního nervového systému cévní mozková příhoda. Tyto kardiovaskulární choroby představují v rozvinutých zemích nejvýznamnější příčinu nemocnosti i úmrtnosti. Dnes je známo, že důležitou roli hraje u metabolického syndromu i stres.

VIII. ostravský internistický den, jehož odborným garantem byl doc. MUDr. Arnošt Martínek, CSc., přednosta interní kliniky FNsP Ostrava, splnil své zadání. Účastníci celkem 141, z toho 50 sester a 91 lékařů obdrželi doklad o absolvování vzdělávací akce s ohodnocením 5 kreditů (lékaři) nebo 3 kredity (sestry).

Za Zdravotně sociální fakultu Ostravské univerzity se zúčastnil nový děkan MUDr. Jaroslav Slaný, CSc.

MUDr. Jindřich Šajnar, CSc.
Interní klinika FNsP Ostrava

Geografické informační systémy představeny na OU

Stejně jako v loňském roce jsme i letošní Den GIS na katedře fyzické geografie a geoekologie Ostravské univerzity (KFGG) zaměřili na studenty a pedagogy středních škol. Pozvánky jsme rozeslali na střední školy v okolí našeho pracoviště.

podrobovat jejich učení zkoumání, bádání. Idea univerzity spočívá také v dimenzi mravní - univerzita nesmí být přestat místem a prostorem svobodného hledání pravdy badatelskou činností jak učitelů, tak i studentů. Studium, poznávání, jak už jsem řekl, bylo pro mne vždy velkým a krásným dobrodružstvím. A v tom chci spatřovat i motivaci dnešních studentů.

Ptal se Štěpán Neuwirth

Spolu s děkanem do proděkanských funkcí nastoupili: PaedDr. Oldřich Chytil, Ph.D., proděkan pro zahraniční vztahy, doc. MUDr. Jaroslav Horáček, CSc., proděkan pro vědu a výzkum, a RNDr. Hana Sochorová, Ph.D., proděkanka pro studium.

Představujeme osobnost pana děkana:

Narodil se 3. 10. 1957. Absolvoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Z řady dalších funkcí se zmíníme o tom, že vedl katedru klinických předmětů ZSF, byl už také jejím proděkanem a stále na fakultě vyučuje. Kromě toho přednáší v postgraduálním studiu na Univerzitě Palackého v Olomouci, Masarykově univerzitě v Brně aj.

Je členem řady odborných institucí, např. členem výboru České pediatrické společnoszi ČLS JEP, členem International Society of Paediatric Oncology, Multinational Association of Supportive Care in Cancer, European Society for Paediatric Infection Diseases a dalších.

Vykonává rovněž funkci soudního znalce v oboru pediatrie u Krajského soudu v Ostravě.

MUDr. Slaný se angažoval a angažuje v řadě společenských a veřejně prospěšných aktivit. Z celé desítky pak alespoň vybíráme: je místopředsedou školské rady Janáčkovy konzervatoře Ostrava, koordinátor o.p.s. Maltézská pomoc v ostravsko-opavské diecézi. Je zakládajícím členem Společnosti pro hudbu a krásná umění, členem Fondu Janáčkovy Hukvaldy, členem Rotary Clubu International Ostrava, členem Společnosti pro kulturu a umění Ostrava aj.

Digitální knihovna DILLEO

Ostravská univerzita se již dva roky úspěšně podílí v rámci rozvojového projektu **„Spolupráce VŠ při tvorbě standardizovaných multimediálních vzdělávacích pomůcek“** na vývoji digitální knihovny vzdělávacích objektů DIILEO. Společně s partnery z dalších univerzit spustila knihovnu objektů, která je dostupná na http://dilleo.osu.cz.

DILLEO je digitální knihovna vzdělávacích materiálů určených zejména pro potřeby terciárního vzdělávání. Cílem při vytváření knihovny bylo vytvořit vhodnou platformu pro ukládání a vyhledávání vzdělávacích materiálů různé složitosti (granularity) – od jednotlivých obrázků či textových dokumentů až po celé kurzy exportované z e-learningových systémů.

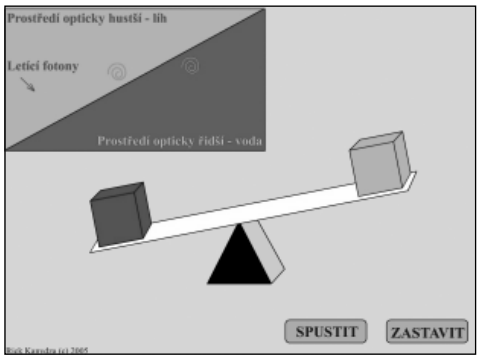

Obr. 1 – Multimediální objekt (flash animace)

Každý objekt je popsán množinou metadat, jejichž struktura splňuje specifikaci SCORM -Sharable Content Object Reference Model (http://www.adlnet.org/scorm). Většina materiálů je přístupna přímo v knihovně, přičemž každý přispěvatel do knihovny může zadat, za jakých podmínek a pro kterou skupinu uživatelů knihovny má být jeho objekt přístupný. Objekty jsou katalogizované na první úrovni do 24 sekcí dle předmětové kategorizace Konspektu (http://konspekt.nkp.cz/konspekt.phtml).

Dilleo může pracovat v distribuovaném režimu, jednotlivé instance mohou obsahovat objekty spadající pouze do některé části katalogu, ale vyhledávat lze nad metadaty všech instancí.

V současné době existují další instance DILLEO na Univerzitě v Hradci Králové a Slezské univeritě – Obchodně podnikatelské fakultě v Karviné. Dále jsou pilotně implementovány oborové digitální knihovny, a to v oblasti ICT. V příštím roce by se měly rozvíjet také další oblasti, např. matematika, fyzika, chemie, informatika, ekonomika, stavebnictví, strojírenství nebo lékařství.

Do kterékoli instance knihovny DILLEO se může zaregistrovat každý zájemce a všich-

ni registrovaní uživatelé mohou do knihovny přispívat. Každý objekt před jeho zveřejněním ale musí schválit knihovník příslušné odborné sekce. **Pokud Vy sami máte vzdělávací materiály, které používáte ve výuce a chcete je dát k dispozici i dalším uživatelům, kontaktuje manažera knihovny Ing. Čestmíra Kantora** (cestmir.kantor@osu.cz) **nebo manažera projektu Ing. Kamilu Palovou** (kamila.palova@osu.cz).

Jednotným nástrojem pro vyhledávání vzdělávacích objektů různých knihoven je EduBrána (http://www.edubrana.cz). EduBrána nyní slouží jako vstupní portál pro vyhledávání objektů uložených v instancích knihoven DILLEO a TELMAE. Uživatelům usnadňuje prohledání velkého množství úložišť z jednoho centrálního místa a dále umožňuje vyhledané dokumenty ohodnotit dle jejich užitečnosti a přínosu, což může být vodítkem pro další uživatele při hledání materiálů týkajících se jejich zájmové oblasti. Do budoucnosti se připravuje také spolupráce s mezinárodními digitálními knihovnami.

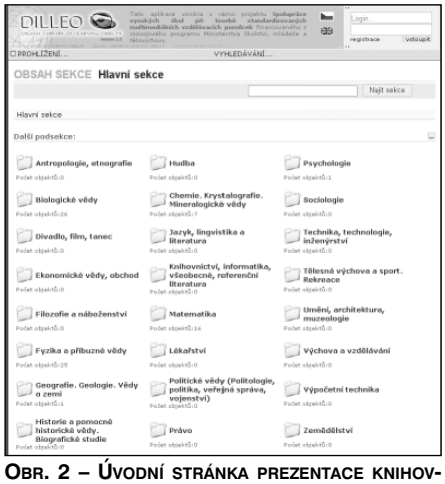

Obr. 2 – Úvodní stránka prezentace knihovny DILLEO

Všechny informace v přehledné podobě a na jednom místě naleznete na portálu http://jt.osu.cz. Tento portál bude průběžně rozšiřován a doplňován o další zajímavosti.

Budeme rádi, pokud se i Vy připojíte k uživatelům knihovny DILLEO!

Ing. Kamila Palová

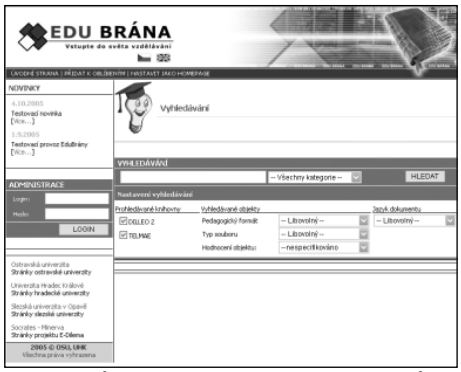

Obr. 3 – Úvodní stránka portálu EDUBRÁNA

S Clarus kvartetem o říjnové Itálii

Ve dnech 10.–16. října 2005 se v městečku Putignano, kousek od města Bari na jihu Apeninského poloostrova, konal, 1. ročník Mezinárodní klarinetové soutěže 1° Concorso Internazionale di Clarinetto.

Zúčastnila se ho čtveřice studentů Institutu pro umělecká studia Ostravské univerzity – a zvítězila: **Marek Smetka** a **Radmila Kozubíková** ze třídy doc. Valtra Vítka a **Lukáš Broda** a **Tomáš Plch** ze třídy Mgr. Igora Františáka.

Zleva: R. Kozubíková, M. Smetka, T. Plch a L. Broda

S jakými výsledky odjeli?

Lukáš Broda si jako sólista v kategorii „Senior Solists“ odvezl 3. cenu, Marek Smetka se stal v téže kategorii účastníkem finále a čtveřice studentů (Lukáš Broda, Marek Smetka, Radmila Kozubíková, Tomáš Plch) jako klarinetové Clarus kvarteto získala v kategorii „Senior Chamber Music“ opět 2. cenu, přičemž 1. cena nebyla udělena. S úspěšnými studenty jsme si o jejich cestě do říjnové Itálie chvilku povídali.

Jak jste se o soutěži dozvěděli?

Přes Internet, stejně jako všichni ostatní zahraniční účastníci. Našli jsme podmínky, poslali mail a oni nám odepsali, sice italsky, ale komunikace byla výborná. Napsali jsme jim třeba o půlnoci a oni nám o půl jedné odepsali. Měli zájem, protože to byl 1. ročník a šlo jim o to, aby soutěž získala hned od počátku dobrý zvuk.

Jak je Bari od nás daleko a jak jste tam cestovali?

Od nás je to 1700 km a jeli jsme oktávií jednoho z našich rodičů.

Jak jste řešili finanční náročnost své účasti v soutěži? Platili jste si všechno

Akce proběhla 16. 11. 2005 v prostorách KFGG (Chittussiho 10, Slezská Ostrava). Na organizaci Dne GIS se podíleli členové katedry: Mgr. Martin Adamec, Ing. Radek Dušek a Mgr. Renata Sedláriková. Program byl rozdělen na dvě části.

První část proběhla v přednáškové multimediální učebně. Návštěvníci byli stručně seznámeni s některými geoinformačními technologiemi (hlavně s GIS), s principem zobrazování objektů z reálného světa v GIS, s výhodami GIS (ve srovnání s papírovou mapou) a také s konkrétním využitím geoinformačních technologií ve vybraných oblastech (např. životní prostředí, záchranné služby, inženýrské sítě atd.). Dále byly prezentovány některé mapové servery, které mohou být využity při výuce i v běžném životě (např. mapový server Magistrátu města Ostravy). Na závěr se studenti dozvěděli také o možnostech studia na KFGG a jejich uplatnění v praxi. Prezentovány byly studijní obory, ve kterých se vyučují předměty zaměřené na geoinformační technologie.

Další část proběhla na počítačových učebnách, kde si studenti prakticky vyzkoušeli práci v ArcView 8.3 od základního zobrazování vrstev, změn symbolů a tvorby vlastní mapové kompozice až po práci s digitálním modelem terénu - zobrazování změn zaplaveného území na ortofotu při manipulaci s výškou hladiny na plánovaném vodním díle. Největší ohlas sklidily vlastní průlety nad terénem vytvořené pomocí nadstavby ArGIS 3D Analyst.

Celkem se programu zúčastnilo 170 studentů a 10 pedagogů. Při rozloučení dostali učitelé pro svou třídu drobné dárky, které poskytl sponzor a organizátor celé akce v České republice firma ARCDATA

PRAHA: prospekty, časopisy, CD, reklamní předměty Dne GIS (tužky, odznaky, nálepky) a další materiály.

Pedagogové nás potěšili, protože vyjádřili zájem o zavádění GIS do výuky geografie na středních školách. Pokusíme se jim pomoci prostřednictvím našich studentů, kteří na ostravských školách vykonávají své pedagogické praxe. Mohou využít volně dostupné produkty a data. Den GIS pedagogy velice zaujal a tvrdili, že i studentům se program líbil, protože se zaujetím sledovali výklad při úvodní prezentaci a aktivně se zapojovali do dalších dvou praktických částí. Atmosféru zachycují přiložené fotografie. Pedagogové si už teď domlouvali účast na příští rok a ptali se, jestli mohou přivést více studentů.

Akci celkově hodnotíme jako velice úspěšnou a věříme, že zahájená tradice pořádání Dne GIS na KFGG bude pokračovat.

MARTIN ADAMEC A RENATA SEDLÁRIKOVÁ

OU připojena k projektu eduRoam

Ostravská univerzita v Ostravě se na konci listopadu plně připojila jako první z moravských vysokých škol k projektu eduRoam (http://www.eduroam.org) - mezinárodnímu projektu zabývajícímu se podporou mobility a roamingu v sítích národního výzkumu a vzdělávání. V České republice zaštiťuje projekt eduRoam sdružení CESNET. Zapojené vysoké školy a akademické instituce v České republice: UK, ČVUT, VŠCHT, TU Liberec, Univerzita Hradec Králové, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, Západočeská univerzita a samozřejmě Akademie věd a sdružení CESNET.

Projekt eduRoam slouží všem studentům a zaměstnancům Ostravské univerzity v Ostravě. Zavedení mobility do bezdrátové počítačové sítě a její využívání i dalšími osobami z řad organizací zapojených v tomto mezinárodním projektu umožňuje transparentní využívání prostředků počítačových sítí. Do projektu je zapojeno více než 20 států nejen v Evropě. Znamená to tedy možnost připojení ve víc než 300 sítích po celém světě.

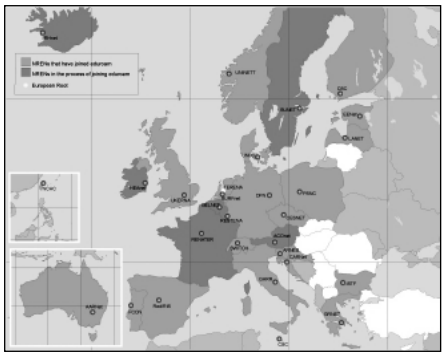

STÁTY ZAPOJENÉ V PROJEKTU EDUROAM

– benzín a poplatky na dálnicích, nocleh v hotelu, jídlo, soutěžní poplatek.
Když jsme se rozhodli, že do toho půjdeme, tak se vším všudy. Od pana ředitele IpUS OU prof. R. Bernatíka jsme měli přislíbeno stipendium, pokud bude vhodná ekonomická situace. Dohodli jsme se, že náklady rozpočítáme a každý z nás obětuje nějaké peníze.S něčím pomohli rodiče, něco jsme si našetřili. Vždy, když se jede na takovou soutěž, se jede s tím, že se tam musí vyhrát. Ale vždycky se to nepovede. (se smíchem) Jeli jsme si sice pro 1. místo, nakonec z toho bylo druhé, ale vzhledem k tomu, že 1. místo nebylo uděleno, jsme fakticky skončili první. Tak jsme si řekli, že aspoň něco se nám finančně vrátí. Byla to pro nás zkušenost a za zkušenosti se samozřejmě platí. A máme čerstvou zprávu: stipendium nám bylo uděleno.

Byla soutěž nějakým způsobem profilovaná?
Ne, ani stylově, ani jinak. V kategoriích sólistů dali jen na výběr skladby, ze kterých si soutěžící měli zvolit povinné skladby pro jednotlivá kola. V obou kolech to byl výběr ze sonát a koncertů. V kategoriích komorních souborů povinné skladby nebyly. Byla jen podmínka, že mohou být hrány pouze originální skladby, nikoli transkripce, a že v 1. kole má být repertoár v délce 20 minut a ve 2. kole 30 minut. Do výběru povinných skladeb byly zařazeny i skladby soudobých autorů, ale z nich si nevybral nikdo. My sami jsme si ale do svého programu soudobé skladby zařadili – od Harvaye, Pavlorka, Madsena atd.

Jak soutěž probíhala?
Bylo to docela hektické. Přijeli jsme v pondělí dopoledne a hned v úterý už probíhaly zkoušky – korepetice Lukáše a Marka s místními klavíristy na sólovou kategorii a zkouška kvarteta na kategorii komorní hry. Ve středu probíhala soutěž v sólové hře, ve čtvrtek soutěž komorních souborů atd. Mezitím se dále zkoušelo a pendlovalo mezi místy zkoušek, soutěže a hotelem. Neměli jsme čas ani pořádně se projít městem. Soutěž probíhala v sále městské knihovny.

Kdo tvořil porotu? Znali jste jejich jména?
Byli v ní přední sólisté a pedagogové z Itálie, Albánie, Řecka a Rumunska – první klarinetisté z filharmonií v Bukurešti, Turíně a Saloniccu, docenti hry na klarinet ve městech Matera, Bari, Tirana apod. Za všechna jména aspoň Dan Avramovici z Rumunska.

Kdo vás připravil na soutěž?
V sólové hře naši pedagogové hlavních oborů, doc. Vítek a Mgr. Františák, v kvartetu Mgr. Františák. V kvartetní hře jsme studovali úplně nový program.

Nakolik se ve výběru vašeho kvartetního repertoáru odrazil repertoár, který hraje Stadlerovo klarinetové kvarteto, jehož je Mgr. Františák členem?
Samozřejmě jsme vycházeli z jejich repertoáru, protože klarinetové kvarteto nemá takovou tradici, a tedy ani původní literaturu jako třeba smyčcové kvarteto, není tolik originálních skladeb. A jelikož originální kompozice byly podmínkou soutěže, sáhli jsme také po skladbách z repertoáru Stadlerovců.

Jaké je v tom místě umělecké zázemí pro takovou soutěž? Proč zrovna tam tu soutěž zorganizovali?
V Bari je vysoká hudební škola, takže uspořádání takové soutěže mělo svoji logiku. A určitě chtěli jejím prostřednictvím více zviditelnit a zkulturnit chudý italský jih. Podle plakátů však soutěž byla mezinárodní nejen národnostmi soutěžících a porotců, ale i spoluprací italských a rumunských garantů a záštit.

Máte na základě svých zkušeností dojem, že organizátoři budou mít síly na to, aby uspořádali i další ročníky?
Ano. Italové sice nejsou tak přesní jako třeba Švýcaři, ale organizaci měli dobrou a finanční ohodnocení pro vítěze bylo velmi slušné. Na takových soutěžích se vždy něco stane, nějaké nedorozumění, skluz, ale vždy to zvládli ohleduplně k účastníkům. Když už to takhle rozjeli, myslím, že v tom budou chtít pokračovat. Zvláště když se na jihu už nic podobného neko-

Jakou cenu má osobnost

Bylo jaro roku 1995. Pan profesor Damborský, který se chystal na vědeckou konferenci do polské Vratislavi, dostal od děkanky FF úkol – zajistit na vratislavské univerzitě, jedné z nejstarších a nejváženějších v Polsku, pro začínající ostravskou hispanistiku profesora španělské literatury. Utrpěli jsme totiž tenkrát velkou ztrátu - jediný profesor španělské literatury v České republice prof. Oldřich Bělič, hispanista světového jména, který nám v začátcích budování oboru s velkým nadšením přijížděl pomáhat, těžce onemocněl a posléze zemřel. A tak naší jedinou nadějí byly – stejně jako při budování oboru francouzština - polské univerzity, kde se románské jazyky po válce úspěšně rozvíjely a nebyly potlačovány, jako tomu bylo u nás. Pan profesor Damborský splnil svěřený úkol „na jedničku“ – navázal první kontakt s prof. Sawickým, vynikajícím polským odborníkem na španělskou literaturu. Z obou stran nastoupila korespondence – a na podzim roku 1995 už pan profe-

Z OSLAVY PROFESOROVÝCH PĚTAPADESÁTIN

sor začal u nás v Ostravě s velkým entuziasmem přednášet španělskou literaturu. Přednáší u nás nepřetržitě celých těch deset let, přes velmi složitou a únavnou dopravu několika dopravními prostředky, kterou musí pravidelně z Vratislavi do Ostravy absolvovat. Vedení fakulty i katedry romanistiky si nesmírně cení práce, kterou pan profesor za deset let na tomto pracovišti vykonal. Chceme zde připomenout jeho nejdůležitější zásluhy o rozvoj ostravské hispanistiky a zdůraznit myšlenku, jakou cenu má skutečná osobnost pro obor:

- během svých častých přednáškových turné na španělských univerzitách reprezentuje profesor Sawicki i naši ostravskou hispanistiku. Významně tak přispěl k navázání našich přímých kontaktů s řadou španělských univerzitních pracovišť;
- jako redaktor sborníku Estudios hispánicos, který vydává univerzita ve Vratislavi, přizval ke spolupráci i své ostravské kolegy a rozšířil jejich publikační možnosti;
- zprostředkoval uzavření bilaterální dohody v rámci programu Socrates/Erasmus s univerzitou ve Vratislavi;
- zprostředkovává našemu oddělení hispanistiky přednáškové cykly odborníků ze španělských univerzit;
- zorganizoval výměnu studentů hispanistiky z FF OU a z univerzity ve Vratislavi.
- připravil nové předměty pro nově akreditované bakalářské a navazující magisterské obory hispanistiky;
- vede a oponuje četné diplomové a bakalářské práce a je předsedou státní zkušební komise;
- katedře romanistiky poskytl řadu hodnotných knižních darů;
- odborně vede mladší a začínající kolegy, má v plánu vytvořit vědecký tým ke zpracování monografie o dějinách španělské literatury;
- v roce 2005 se aktivně zapojil do práce na rozvojovém projektu Příprava na realizaci kombinované formy studia a zpracoval pro tento projekt výukové opory;
- velmi aktivně se podílí na organizaci různých akcí katedry. Díky jeho organizační pomoci hostoval u nás v r. 2004 v rámci Španělského týdne studentský divadelní soubor z Vratislavi se svým španělsky hraným představením Zahradníkův pes Lope de Vegy, což mělo velký motivující význam pro naše studenty;
- má hlavní zásluhu na výborné organizaci a úspěchu Dne kubánské kultury, pořádaného katedrou v říjnu letošního roku.

Pan profesor Sawicki má ke svým studentům a ke všem ve svém okolí vřelý vztah. Je vždycky příjemný, vstřícný, ochotný poradit a pomoci. Katedra i vedení fakulty si nesmírně cení jeho odborných znalostí a zejména jeho zapálení pro obor, který nám už deset let pomáhá v Ostravě budovat. Hodnotíme jej jako odborníka (dosud je to jediný profesor španělské literatury v ČR) i jako člověka, který dokáže studenty nadchnout a předat jim své zanícení (svědčí o tom mimo jiné i vysoká účast studentů na jeho přednáškách).

Věříme, že naše spolupráce s tímto významným hispanistou, ceněným nejen v Polsku, ale i v zahraničí, bude pokračovat a že mu katedra romanistiky bude i nadále vytvářet příznivé podmínky pro jeho pedagogickou a vědeckou práci, z níž má všeobecně veliký prospěch.

DOC. PHDR. EVA MRHAČOVÁ, CSC., DĚKANKA FF,
MGR. JANA VESELÁ, PH.D., VEDOUCÍ ODDĚLENÍ HISPANISTIKY FF

Základní informace o síti eduRoam

Mobilita a roaming v rámci projektu eduRoam jsou založeny na tom, že přístupové informace (jméno a heslo nebo certifikát) od uživatele jsou přes autentizační a autorizační infrastrukturu (AAI) postupně předány organizaci, u níž má uživatel svůj účet (tzv. domovská organizace). Ta potom na základě informací o uživateli rozhodne, zda mu bude umožněn přístup do sítě. Díky tomu je možno identifikovat každý přístup do sítě, resp. identifikovat a ověřit uživatele, který se snaží připojit k síti. Vztahy mezi organizacemi spolupracujícími v rámci projektu eduRoam, práva a povinnosti uživatelů a správců sítí jednotlivých organizací jsou definovány v dokumentu roamingová politika (k nalezení na www stránkách projektu).

Sítě začleněné do projektu eduRoam jsou nejčastěji realizovány jako bezdrátové sítě (Wi-Fi) podle standardu 802.11b (11Mbit/s) nebo 802.11g (54Mbit/s). Pro přístup do sítě eduRoam tedy stačí notebook (příp. PDA) s Wi-Fi (bezdrátovou) kartou. Síť eduRoam standardně podporuje dva režimy přístupu – šifrovaný a tzv. web-based (založenou na www rozhraní) autentizaci.

Pokud jste kdekoliv v dosahu sítě s identifikátorem sítě (tzv. SSID) eduroam (šifrovaný), popř. eduroam-simple (pouze autentizace do sítě je šifrována, komunikace nikoliv), máte možnost, pokud máte zřízené heslo, popř. certifikát pro přístup, se v této lokalitě kdykoliv připojit k internetu.

Centrum informačních technologií také nabízí možnost zřídit dočasný přístup k této síti hostům kateder univerzit a akademických institucí do projektu eduRoam ještě nezapojených.

Více informací o projektu naleznete na stránkách http://eduroam.osu.cz, popř. na mailové adrese eduroam@service.osu.cz.

MIROSLAV DVOŘÁK, CIT OU

Návštěva německé bohemistky na OU

Příjemná, oduševnělá tvář, laskavý úsměv, velmi pěkná čeština, to jsou první dojmy, které vyvolá rozhovor s profesorkou Annettou Muschnerovou z německé Žitavy (Zittau). Paní profesorka, která se zabývá překladatelstvím, se počátkem listopadu účastnila přednáškového pobytu na katedře českého jazyka a literatury s didaktikou Pedagogické fakulty OU a vystoupila rovněž na konferenci Čeština – jazyk slovanský 2, pořádané 10. 11. 2005 uvedenou katedrou ve spolupráci s katedrou slavistiky FF OU. Přednesla zde referát nazvaný Český text jako východisko překladu.

Rozvypráví se o tom, jak si češtinu vybrala jako gymnazistka coby volitelný slovanský jazyk, protože ve srovnání s variant-

ně nabízenou polštinou jí zněla lahodněji. Od té doby je jí čeština osudem i láskou: nejvíc se zdokonalila během vysokoškolského studia na brněnské Filozofické fakultě, které absolvovala v letech 1980–1985. Vzpomíná na tamější podnětnou atmosféru i na své učitele, zejména na trojici mimořádných lingvistických osobností Jan Chloupek, Marie Krčmová a Miroslav Grepl. Po studiu prošla Akademií věd v Berlíně, kde pracovala v Ústavu pro jazykovědu, potom Univerzitou v Postupimi. Od roku 1997 působí na Vysoké škole v Žitavě, kde se věnuje české jazykovědě a translatologii. V Ostravě byla poprvé a město ji přímo nadchlo zejména z nadhledu shora z věže Nové radnice.

Čím Tě čeština obohatila?

(V očích jí zasvitne jiskřička.) *Máte krásný pohled na život i díky svému jazyku, ve kterém se to odráží. Čeština moc pěkně zní a působí, jen těch milých zdrobnělin kolik má!*

Můžeš na základě svého pobytu v Ostravě srovnat české a německé vysokoškolské prostředí?

Velmi bych chtěla ocenit příjemnou atmosféru, kterou jsem tady neustále cítila. V každém okamžiku bylo patrné, že jak při jednání se zahraničními hosty, tak i mezi kolegy navzájem panují přátelské vztahy. Také jsem měla možnost učit a překvapilo mě, jak se tady studenti chovají k vyučujícím zdvořile. V Německu to není obvyklé, tam vystupují studenti sebevědoměji. S něčím podobným se setkávám i v Zittau, kde mají čeští studenti ke svým učitelům také velmi zdvořilý vztah a chápou je jako autority. Ve výuce projevovali ostravští studenti velký zájem a moc dobře se mi s nimi spolupracovalo. Také bych chtěla pochválit podmínky pro vyučování, které na Ostravské univerzitě jsou, včetně výborného technického vybavení pracovišť a učeben.

Překvapilo Tě v Ostravě něco?

V průběhu své návštěvy jsem byla pozvána na křest Kulturněhistorické encyklopedie Slezska a severovýchodní Moravy v Komorní scéně Aréna a musím přiznat, že samotný

ARTPERITIV III

(výstava Ivo Chovance a jeho studentů)

Úvodní slovo Antonína Grůzy

Tato výstava několika sochařských děl vám dobře známého umělce a vysokoškolského učitele Ivo Chovance a početnějšího souboru výtvarných prací studentů jeho ateliéru nese skromný, avšak slibný název ARTPERITIV. Ten je zaměřen spíše na onu větší část exponátů, které nás mají jako úvodní drink či ochutnávka naplňovat očekáváním velkolepé vlastní hostiny, při níž budou jednou předkládána už díla zralá s výraznou uměleckou hodnotou. V této chvíli zde však prezentují své práce studenti prvního a druhého ročníku studia, a to je nutno připomenout, abychom je neposuzovali příliš tvrdě, jako již profesionální výtvarníky.

Ke konci minulého století – a vlastně i tisíciletí – jsem řadu let na zdejší katedře výtvarné výchovy učitelsky působil. Měl jsem tehdy jedinečnou možnost sledovat tvůrčí vývoj mnoha mladých lidí, doslova od talentových přijímacích zkoušek až po prezentaci závěrečných prací koncem jejich studia. Byli samozřejmě přijímáni jen uchazeči s výtvarným nadáním a pro nás, kteří jsme se starali o jejich vzdělávání a nácvik profesionálních dovedností, bylo vždy velkým zážitkem sledovat, jak naši svěřenci se svým talentem během pěti let studia naložili. Na této fakultě je to ovšem náročnější než na Akademii nebo Vysoké škole uměleckoprůmyslové, protože student se tu musí souběžně připravovat nejenom na samostatnou výtvarnou tvorbu, ale především na povolání učitele. Na to bychom neměli tedy zapomínat při hodnocení vystavených studentských prací.

Docent Chovanec dává svou vlastní sochařskou tvorbou, která je našemu kulturnímu publiku dobře známa z mnoha dřívějších výstav, v republice i v zahraničí, svým studentům ten nejlepší příklad hlubokého zájmu a niterně aktivního přístupu k výtvarnému umění. Své plastiky vytváří už léta v režné keramice, se sporadickým, akcentovaným použitím tmavé nebo bílé glazury. Libuje si v archetypicky oproštěných tvarech, nikoliv však v minimalisticky geometrizovaných, jen s hladkými povrchy. Naopak, jak konkrétní strukturou povrchu, tak i základní formulací tvaru navozuje u svých nevelkých plastik bohaté významové asociace. Chovancovy práce nás sugestivně vtahují do podivuhodného světa imaginace, nějak podobně jako dodnes živá díla Jeana Arpa nebo Paula Kleea. Autor nepřipíná ke svým výtvorům přespříliš košaté a nadnesené názvy – spíše používá jednoduché pojmy bez přívlastků, jako *Pouzdro, Dvojice I., Dvojice III., Relikviář, Čekání* nebo *Kulokostky*; výjimečně se tu ozve téměř literární asociace, *Lolita*. Tou rafinovanou prostotou přiměje pak umělec mnohého diváka , aby před těmito objekty spíše postál v komtemplativním nazírání, něž aby je pouze povrchně přehlédl.

Zdálo by se, že výtvarník takto vyhraněného projevu povede své žáky jen k modelování v hlíně a k nácviku keramických procedur a technologií. Ukazuje se však, i v těchto výstavních prostorách, že Chovancovy učitelské metody jsou mnohem zásadnější. Učí například tvořivě se zmocňovat nejrůznějších materiálů. A tak vidíte nefigurativní, bezmála dekorativní práce ze špendlíků, z různých barevně odlišených plastů, jinde zas výtvory z takzvaně obalových materiálů, které mnohdy připomenou přístupy klasického surrealismu. Jindy zadává studentům úkol s ohledem na techniku, například frontáž

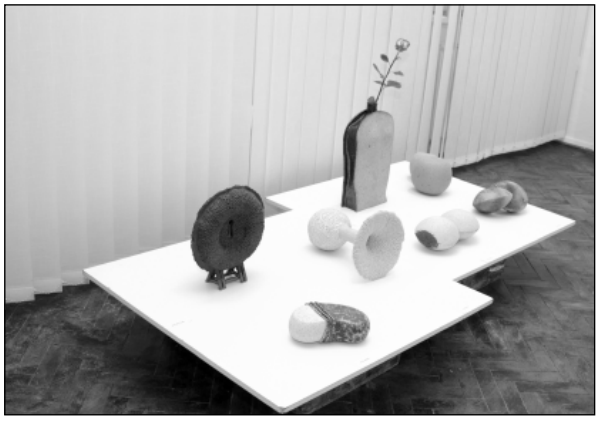

vhodně doplněnou úspornou kresbou. Sem patří ovšem i poněkud zprofanovaná, ne však doceněná technika koláže nebo z popartu známá asambláž, metoda nalezeného objektu a jiné, dnes již na školách oblíbené, dříve však velice netradiční postupy. To všechno nám prozrazuje jedna část studentských exponátů.

Druhá část studentské expozice obsahuje práce, převážně kresby, které byly vytvořeny po zadání tématu. Uvidíme tu například miniaturní autoportréty studentů na krabičkách od zápalek. Jindy měli nakreslit ať starobylou, nebo moderní nádobu, skleněnou, keramickou, porcelánovou či kovovou, a do její výzdoby vsunout opět svůj autoportrét, jakoby modelovaný nebo malovaný. Téma bylo ovšem někdy zadáváno poměrně abstraktně: například vyjádřete kresbou slavnost, ticho, intimitu. Nebo zpracujte téma *Pocta světlu*, *Záhady přírody* a tak podobně. Zajisté, učiteli šlo o to, **vzbudit v žákovi opravdu niterný zájem** a vhodnými slovy roznítit jeho výtvarnou představivost. Podle výsledků, které se tu, byť v určitém výběru vystavují, můžeme soudit, že většina těch metod byla použita úspěšně.

Nezbytným požadavkem u začínajících výtvarníků je všestrannost, a proto byly studentům zadány i úkoly ze světa vizuálních médií a reklamy. Měli například vytvořit parodie na některé reklamní značky, graficky přepracovat abecedu do ještě čtivého minimalismu, kresebně rozložit a pak kresebně nově složit na způsob syntetického kubismu tvarově členitý předmět atd. Nerad bych však jen suše konstatoval všechno to, co tu můžete sami na vlastní oči zhlédnout. Přirozeně, ty práce mají rozličnou výtvarnou hodnotu, podle povahy, nadání, stylu i zaměření každého ze studentských autorů.

Vážení přátelé, myslím, že i za těchto okolností působí na vás výstava poměrně uceleně, a věřím, že vám poskytne estetický zážitek nejenom v té učitelské, ale i ve „studentské“ části.

Zprávy ze Stavovské unie studentů OU

Setkání studentů s rektorem

Totální trapas! Jsme tady sami! Je 17.45 a stále nikdo nepřichází. Máme chuť se na všechno vykašlat a jít do Áčka. Deziluze, trapas, depka… Je 17.54 a přichází dva lidi. Nálada začíná být veselejší. Paní prorektorka vtipkuje, že si půjdeme udělat soukromý dýchánek k někomu na pokoj. Je 17.57 a přicházejí další dva lidi. A za chvíli další člověk. S námi organizátory je tady celých devět lidí! Je 18.05 a začínáme, už je tady jedenáct lidí.

Tak takhle začala akce Setkání studentů s rektorem, která se konala ve čtvrtek 24. 11. 2005 v 18.00 na hladnovských kolejích. Již potřetí ji pořádala Stavovská unie studentů OU. Kromě pana rektora doc. RNDr. Vladimíra Baara, CSc., vystoupila i paní prorektorka pro studium a vzdělávání doc. PaedDr. Iva Málková, Ph.D., a pan Bc. Tomáš Kamrád z Centra informačních technologií. Hlavním tématem celé akce se stala špatná komunikace mezi vedením univerzity a studenty. Především nízká účast v evaluaci naznačila nedostatečnou zpětnou vazbu ze strany studentů. Studenti jsou pravděpodobně s chodem naší univerzity nanejvýš spokojeni, protože vesměs nevznášejí žádné námitky k vedení univerzity, jak o tom svědčí i nízká účast na této akci. Pouze 25 lidí z více než osmi tisíc studentů naší univerzity si přišlo postěžovat na své studijní problémy!!!

způsob uvedení publikace a křtu v té podobě, jak proběhl, kdy jeden exemplář knihy polévali šampaňským, byl pro mne velice nezvyklý – v Německu jsem se s něčím podobným nesetkala. Navíc jsem se zájmem vyslechla obě laudatia a rozhodně souhlasím s tím, že k Ostravě jako městu a celému zdejšímu regionu už nelze přistupovat s předsudky, s nimiž jsem sem koneckonců sama přijela. Teď je musím korigovat, Ostrava je krásné město a mimo jiné oceňuji i to, že univerzitní budovy jsou přímo v jeho centru, což považuji za výhodu.

Jak bys svůj pobyt hodnotila celkově?

Moje návštěva byla předem velmi dobře organizovaná a naplánovaná, program byl náročný, ale zajímavý. Ráda bych poděkovala paní profesorce Janě Svobodové za pozvání a všem kolegům za milou atmosféru a spolupráci v odborné oblasti. Děkuji dále paní doktorce Dianě Svobodové za pečlivou přípravu mého týdenního pobytu, za zprostředkování všech kontaktů a rozhovorů na vaší univerzitě i za pomoc se záležitostmi organizačními a administrativními. Doma budu o svých zážitcích určitě nadšeně vypravovat jak kolegům, tak studentům. Už v tuto chvíli uvažujeme o rozšíření spolupráce s Ostravskou univerzitou a za sebe mohu říci, že se sem budu ráda vracet a učit.

Děkuji za rozhovor.

ZAPSALA PHDR. DIANA SVOBODOVÁ, PH.D.

Rektor Ostravské univerzity v Ostravě Vás zve

na slavnostní koncert,
který se koná u příležitosti zahájení
oslav 15. výročí vzniku OU
ve středu 11. ledna 2006 v 19 hodin
v Domě kultury města Ostravy

Program
Johannes Brahms
Akademická předehra
Antonín Dvořák
Mazurek pro housle a orchestr
Gioacchino Rossini
Variace pro klarinet a orchestr
Wolfgang Amadeus Mozart
Duet Pamina a Papageny
z opery Kouzelná flétna
Antonín Dvořák
Árie Vodníka z opery Rusalka
Árie Rusalky z opery Rusalka
Alexandre Guilmant
Symfonie „Varhanní“ - 3. část

Účinkují
Martina Bačová – housle
Marek Smetka – klarinet
Eva Dřízgová - Jirušová – soprán
Klement Slowioczek – bas
Janáčkova filharmonie Ostrava – dirigent – Jaroslav Brych

CO NOVÉHO NA FILOZOFICKÉ FAKULTĚ

v měsíci listopadu 2005

- ***Dne 3. 11.*** *se v Kruhu moderních filologů konala přednáška prof. Tárnyikové z FF UP na téma Vágnost jako komunikativní strategie.*
- ***Dne 7. 11.*** *uspořádalo Centrum judaistických studií při katedře filozofie dvě přednášky prof. A. Knappa z Londýnské univerzity na téma Hudební dědictví Židů.*
- ***Dne 7. 11.*** *se v nové Komorní scéně Aréna konal slavnostní křest Kulturněhistorické encyklopedie Slezska a severovýchodní Moravy autorského kolektivu Ústavu pro regionální studia.*
- ***Dne 7. 11.*** *navštívil katedru slavistiky-odd. polonistiky nový generální konzul Polské republiky, pan Antoni Sadowski. Byly projednány otázky další vzájemné spolupráce.*
- ***Dne 9. 11.*** *se v pobočce Jazykovědného sdružení AV konala přednáška Mgr. P. Mittera, Ph.D., z PdF UJEP v Ústí n/L. – Několik poznámek ke komponentům internacionálního charakteru v současné češtině.*
- ***Dne 14. 11.*** *byl jmenován nový proděkan pro zahraniční spolupráci – PhDr. Aleš Zářický, Ph.D. Vedení FF poděkovalo doc. Vaňkové za její více než dvouletou práci v této funkci.*
- ***Dne 17. 11.*** *pronesl prof. Šabršula, přímý účastník událostí 17. listopadu 1939, pro romanisty i širokou veřejnost přednášku o těchto událostech.*
- ***Dne 23. 11.*** *se na FF konala další přednáška cyklu Setkání s osobností. Prof. Jaroslav Vostrý, zakladatel Činoherního klubu, přednášel na téma Scéna a scéničnost…*
- ***Ve dnech 29.–30. 11.*** *se na katedře slavistiky konala velká mezinárodní konference k 150. výročí smrti velkého básníka Adama Mickiewicze.*
- ***Dne 30. 11.*** *se v oddělení francouzštiny katedry romanistiky konal Africký večer zaměřený na literaturu a hudbu afrických frankofonních zemí.*
- *V **měsíci listopadu** vydalo oddělení francouzštiny katedry romanistiky ve spolupráci s Alliance francaise první číslo nového časopisu ve francouzštině – Ostravagance. Journal des étudiants. Tuto iniciativu velmi vítáme.*
- *V **měsíci listopadu** měli studenti francouzštiny možnost vyslechnout cyklus přednášek doc. P. Kylouška, Ph.D., z FF MU v Brně o kanadské literatuře.*

Eva Mrhačová

A co tedy trápí naše studenty? Velmi diskutovaným problémem se stal nový studijní řád. Studenti především upozorňovali na chybějící opravný termín zápočtů. Vedení univerzity tento krok vysvětlovalo jako snahu o zefektivnění studia. Dále studenty zajímalo ubytovací stipendium, TEP, novinky na Portálu, upozorňovalo se na nízkou kapacitu menzy atd.

Kromě toho studenti mohli nahlédnout do zákulisí univerzity, neboť paní prorektorka nastínila některé problémy, které studenti nyní osobně nepociťují, ale mohly by se jich v budoucnu dotknout. Jedná se o nutnost nahlásit údaje studentů na Okresní správu sociálního zabezpečení do určitého data, aby se roky strávené na vysoké škole mohly započítat do důchodu.

I přes nízkou účast studentů se podařil navázat dialog mezi studenty a vedením univerzity, což bylo hlavním cílem této akce.

Jak jsme přivítali občánky

Druhý ročník Vítání občánků začal 18. 10. 2005 v 15 hodin v aule Pedagogické fakulty. Aula téměř naplněná zvídavými studenty se jen hemžila informacemi a všetečnými dotazy ohledně studijního řádu a jiných zajímavostí. Po oboustranném uspokojení jsme se rozešli a opět shledali v 18 hodin v prostorách Tančírny, abychom rozhýbali těla. Atmosféra byla veselá, tančilo se, popíjelo, soutěžilo a vyhrávalo se až do brzkých ranních hodin. Účast byla hojná a celková spokojenost také, hudba příjemná, pivo dobře vychlazené a nezbývá než se těšit na příští rok a nové „prvňáčky“.

Byl to první malý krok
k úspěšnému začátku.
S radostí pak příští rok
přivítáme novou posádku.

Hladnovská laťka 2005 aneb Skáču dobře, skáču rád

Na důkaz toho, že studenti nejen pilně studují a pilně pijí, jsme uspořádali sportovní akci. Byla jí Hladnovská laťka, která se konala 1. 11. 2005 a kde jinde než na Hladnově. Po velkých přípravách sálu vše vypuklo v 19 nula nula. Zástup natěšených diváků a skokanů se shromažďoval už půl hodiny před tím. Sál se pozvolna naplnil a tak zdravotník, bodyguard, moderátoři, zapisovatelka a hlavně vrchní u pípy měli plné ruce práce . Do soutěže ve skoku vysokém se přihlásilo 16 skokanů. Byl to napínavý souboj, ve kterém rozhodovaly centimetry. Nejvíce jich překonal již tradiční vítěz „Worman“ s výkonem 184 cm, ale ani ostatní se nenechali zahanbit. O kus srandy jsme byli ošizení tím, že se nedostavily žádné masky. Menší rozptýlení však přineslo vystoupení taneční skupiny a potom s pokročilým časem, zvýšenou hladinou alkoholu v krvi a touhou tancovat se zaplnil parket a pařilo se téměř do rána. Zdálo by se, že tím akce končí, ale opak je pravdou, několik málo střízlivějších jedinců-organizátorů utvořilo uklízecí rotu, chopilo se hadrů, košťat a jiných nebezpečných nástrojů. Začal úklid, který skončil druhý den večer. To však na dojmech neubralo nic. Akce to byla parádní a vydařená. Jen pro příště si víc promažte hlasivky, ono se s aplausem za zády skáče lépe. A kdo by nebyl zvědavý na další překonávání rekordů. Oprašte své kostýmy ve skříních a přijďte se bavit.

Markéta Hubová, SUS OU

Ze zápisníku našich zahraničních stážistů

Santa Claus is coming to town

Tak nám skončil Den díkuvzdání. S výjimkou krocanů celá Amerika chrochtá blahem. Dnem díkuvzdání totiž začínají přípravy na Vánoce a výzdoba proměnila ulice, domy i obchody v opravdové vánoční šílenství. Rádio dnes celý den hraje hity jako White Christmas, Santa Claus is coming to town či skutečný vánoční šlágr Granma got run over by a reindeer. Santa Claus nás vítá u vchodu do obchodu, mává nám na křižovatce, směje se na nás z billbordů podél dálnice a vůbec se snaží, abychom se i my mohli těšit z holiday specials ve Walmartu, Alco's, Lowe's či Camel Rock Casino.

My jsme Thanksgiving Holiday využili k procestování jižní části Nového Mexika, kde jsme otužovali tělo i ducha. Procházeli jsme předkolumbovská města schovaná jako orlí hnízda pod skalními převisy, brodili jsme se studenou vodou kaňonu řeky Gila v divočině, v níž Aldo Leopold formuloval principy své ekologické etiky, koupali jsme se v horkých pramenech a kouleli se po svazích sádrovcových dun nedaleko od místa, kde americká vláda v roce 1945 poprvé vyzkoušela atomovou bombu. V noci nás navštívili jeleni, prasátka pekari i kojoti. Až poslední noci na nás místo rozzářené hvězdné oblohy čekalo bílé překvapení. Když jsme ráno vstali, nejen Sierra Blanca, na jejímž úpatí jsme stanovali, ale i široké okolí našeho stanu pokrývala vrstva sněhu. Víkendový sníh už

taje na pondělním sluníčku, ale i tak v nás vyvolal nostalgické vzpomínky na zasněžené Beskydy a Ježíška. Hezké Vánoce vám všem, a až v rádiu uslyšíte, že Santa Claus is coming to town, utíkejte, seč vám síly stačí. **Přemysl Mácha**

Zápisky z Petrohradu (3)

Listopad se pomalu chýlí ke konci a s ním se z Petrohradu vytratily i poslední zbytky tepla. Sněhu je zatím poskrovnu, ale vše vynahradí mrazivý vítr. Kabát, čepici, rukavice, přes hlavu kapuci a jde se na procházku do podzimního města.

Co se týče kultury, tak jsem byl na výstavě Ajvazovského ve Vojenském a námořním muzeu (jen 25 obrazů!). Jeho patrně nejznámější obraz Devátá vlna umístěný v Ruském muzeu si nechám na pozdější dobu. Moje domácí knihovnička se takřka denně rozrůstá o několik titulů. Některá knihkupectví už znám nazpaměť, avšak bezkonkurenčně nejlepším zůstává to fakultní (!). Nabyl jsem dojmu, že Rusové hodně čtou, a tak jdu s davem a snažím se alespoň trochu zorientovat v současné literatuře, abych tu nebyl za nevzdělance. Nedávno se mi povedl veselý kousek. Sešel jsem se s jednou paní ohledně překladu do češtiny. Nějak jsme došli na to, že se její nadřízená jmenuje Kačalova. A tu jsem si vzpomněl na Jesenina. Zasněně jsem pronesl: „Sobaka Kačalova…“ (Daj, Džim, na sčastje lapu mne/ Takuju lapu ne vidal ja srodu…). Jenomže ono to slovo sobaka má, jako naschvál, v ruštině více významů (mimo jiné tak v Rusku říkají @-či). Paní si na Jeseninovu báseň vůbec nevzpomněla, zamračila se a řekla něco v tom smyslu, že to ode mě zní poněkud hrubě. Nechápala, proč napadám její šéfku, kterou ani neznám. Teprve po mém vysvětlení zrudla a snažila se z podvědomí vylovit již dávno zapomenuté verše, které se učila někdy v 9.-10. třídě. Docela mě to pobavilo.

Teď něco méně veselého. 13. listopadu si studenti SPbGU připomněli jednu tragickou událost, jež se stala přesně před měsícem. Dvacetiletý student a člen punkové kapely Timur Kačarava se vracel se svým kamarádem večer v sedm hodin středem města z antifašistického happeningu. Přepadla je skupinka neonacistů a po krátkém boji Timura pětkrát bodli nožem do krku (Je mrtev!) a jeho kamarád skončil v nemocnici. O vlásek unikl smrti. Policie dorazila na místo činu za 20 minut a záchranná služba dokonce až za půl hodiny! Timur je v médiích oslavován jako pacifista (jímž skutečně byl) a celá událost vyvolala obrovskou vlnu odporu proti nacismu. Život mu už bohužel nikdo nevrátí. Na shledanou za měsíc. **Igor Jelínek**

Hostující profesor v Ostravě

Procházíte-li v těchto dnech kolem učeben na katedře informačních a komunikačních technologií Pedagogické fakulty, můžete zaslechnout plynulou, libozvučnou angličtinu. Předmět Vzdělávací technologie tady totiž vyučuje Thomas Layne, Ph.D., ze Shenandoah University ve Winchestru v americkém státě Virginia.

Do Ostravy přijel koncem září a přivezl cenné dárky pro univerzitní knihovnu – učebnice zaměřené na využití technologií ve vzdělávání. Právě tomuto oboru se vedle výuky matematiky věnuje také na své domovské univerzitě. Ovšem hlavní náplní studijního pobytu Thomase Layneho je posoudit, jak v praxi, v konkrétních podmínkách Ostravské univerzity funguje tzv. distance learning. Velmi zjednodušeně lze říci, že jde o progresivní novinku, kdy je část výuky realizována prostřednictvím počítače – řídicího systému vzdělávání (Learning Managment System). Studijní materiály, pokyny, úkoly… zkrátka vše potřebné studenti najdou na konkrétní internetové stránce a do školy docházejí pouze na konzultace, zkoušky či testy.

První otázka krátkého rozhovoru s „hostujícím profesorem“ Thomasem Laynem se tedy týkala právě jeho zkušeností s tímto způsobem výuky.

S distance learning máme v Americe dobré zkušenosti, sami poznáte, že má řadu výhod pro studenty i vyučující. Vede k větší samostatnosti a flexibilitě. Musím dodat, že u nás se budoucí pedagogové vzdělávají trochu odlišným způsobem, než jaký jsem poznal u vás. Studenti nejdříve absolvují bakalářský stupeň, pak odcházejí do praxe, a teprve když si ověří, že se tomuto povolání opravdu chtějí věnovat, absolvují ještě magisterské studium.

OU získala projekt

Ostravská univerzita se stala hlavním řešitelem projektu **„Návrh a realizace modulárního systému dalšího vzdělávání učitelů v Moravskoslezském kraji“,** který byl podán v rámci Operačního programu Rozvoje lidských zdrojů, opatření 3.3.2: Podpora terciálního vzdělávání, výzkumu a vývoje. Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky a je řešen ve spolupráci se Slezskou univerzitou v Opavě.

Hlavní řešitelkou projektu je **Ing. Eva Burianová, Ph.D. Členové realizačního týmu:** doc. Ing. Cyril Klimeš, CSc., doc. RNDr. František Koliba, CSc., doc. PaedDr. Dana Kričfaluši, CSc., Ing. Eliška Treterová, Ing. Magda Chmelařová, Ph.D., doc. PhDr. Lenka Vaňková, Dr.

Cílem projektu je podpořit další vzdělávání učitelů všech typů škol v našem regionu a zaměřit ho tak, aby odpovídalo potřebám rozvíjející se společnosti. Důraz je kladen na prohlubování spolupráce jednotlivých škol Moravskoslezského kraje a navázání spolupráce s školskými zařízeními v dalších státech Evropské unie.

Nově koncipovaný systém předpokládá realizaci dalšího vzdělávání učitelů ve dvou úrovních, a to **základní** a **specializační**.

Základní úroveň se bude skládat ze tří modulů:

Informační technologie ve vzdělávání, jazykové vzdělávání, pedagogicko-psychologická oblast.

Specializační moduly jsou zaměřeny na zvýšení znalostí a kompetencí učitelů v jednotlivých vzdělávacích předmětech. V této úrovni budou zahrnuty moduly: Matematika, Chemie, Fyzika, Biologie, Geografie, Informatika, Český jazyk, Cizí jazyky (A, N, Fr, Šp, R, Pol), Dějepis, Základy společenských věd, Hudební výchova, Výtvarná výchova, Tělesná výchova.

Pro jednotlivé moduly budou zpracovány distanční texty, které budou podkladem pro výuku a které budou ověřovány v rámci pilotních kurzů. Pro realizaci těchto kurzů bude jak na Ostravské univerzitě, tak na Slezské univerzitě zřízeno Centrum pro další vzdělávání učitelů.

V první fázi projektu proběhne výběr kurzů, pro které budou zpracovány distanční výukové materiály. Obracíme se proto na učitele Ostravské univerzity, kteří mají zájem podílet se na přípravě textů, aby sledovali www stránky univerzity, na kterých budou o projektu informováni. Ke spolupráci na projektu se budou moci zájemci přihlásit vyplněním přihlášky s krátkou anotací distančního textu, která bude dostupná na www stránkách.

Neváhejte a využijte příležitosti uplatnit své zkušenosti!

Za řešitelský tým **Lenka Vaňková**

17. listopad 1939

Prof. PhDr. Jan Šabršula, DrSc. vystoupil dne 15. listopadu 2005 na půdě Filozofické fakulty Ostravské univerzity s přednáškou věnovanou 17. listopadu 1939. „Věcně a bez emfáze“, jak sám zdůrazňoval, popisoval studentům události, které osobně zažil coby student prvního ročníku Filozofické fakulty Karlovy univerzity.

Své vyprávění neomezil jen na známá historická fakta, ale doplňoval je osobními postřehy a zkušenostmi. To bylo na celém vyprávění snad to nejcennější. Pro nás dnes už běžné faktografické údaje dostaly bližší, a lze-li to říci, lidštější podobu. Některé detaily, na něž pan profesor vzpomínal, nás zarážely svou přesností. Svědčí o tom, jak hlubokou stopu musely tyto události v jeho osobnosti zanechat, když si dokáže po šedesáti šesti letech vzpomenout například na to, jakým způsobem museli každé ráno skládat deky na spaní.

Kromě samotného 17. listopadu 1939 pan profesor Šabršula popisoval také následující životní osudy. Jako student starší dvaceti let byl odvezen do koncentračního tábora Sachsenhausen v Oranienburgu, kde strávil čtrnáct měsíců. Práce mnohdy v neúnosných podmínkách, špatná a nedostatečná strava, nemoci, ale i další vzdělávání od starších studentů, memorování německého jazyka odečteného z povinně odebíraných novin - to je ve zkratce obraz tohoto několikaměsíčního „intermezza“ v životě pana profesora.

Vymezený čas pro jednu vysokoškolskou přednášku už nestačil na popis návratu z koncentračního tábora a „zužitkování“ odposlouchané vojenské terminologie, kterou pan profesor uplatnil během osvobozování.

Snad na dané téma dojde během některé z dalších přednášek, které nám pan profesor rád přislíbil.

Mgr. Jana Brňáková, Ph.D.

Návštěva expremiéra Miloše Zemana na ZSF

Dne 19. října 2005 navštívil Zdravotně sociální fakultu OU v areálu Ostrava-Zábřeh expremiér Miloš Zeman.

Jeho návštěva byla spojena s přednáškou zaměřenou na ekonomickou situaci ve zdravotnictví. Expremiér se dotkl v úvodní části jak ekonomických aspektů tak i filozofickokritických pohledů na současný stav naší politické scény. Na akademické půdě odpověděl na otázky posluchačů týkající se zdravotnictví. Zaměřil se na vztah mezi nemocnicemi a kompetencemi krajů a zdůvodnil v čem je myšlenka převodu nemocnic do jejich kompetence chybná.

Za prvé: Některé kraje jsou bohatší než druhé, takže některé nemocnice budou

Ostravští patrioti to možná neradi uslyší, ale je známo, že většina zahraničních lektorů dává přednost studijním pobytům v Praze. Proč jste se vydal do Ostravy?

Ve vašem městě jsem byl pracovně už několikrát, poprvé v roce 1997, a jsem tady spokojený, rád se vracím. Letošní podzim se navíc opravdu vydařil a Ostravě moc slušel. Příjemné počasí jsem využil k procházkám po městě. Musím říci, že při každém návratu pozoruji velké změny. Životní prostředí se zlepšuje, budovy jsou zářivější, rostou nová obchodní centra… Když jsem tady byl poprvé, neměl jsem pořádně ani kde nakoupit.

A co Ostravané a angličtina? Pozorujete zlepšení i v této oblasti?

Pokud budeme hovořit o lidech, které jsem potkal mimo univerzitní kruhy, na ulici nebo v obchodech, tak tam není situace moc dobrá. Měl jsem například velké problémy při komunikaci s pokladní v předprodeji jízdenek. Podstatně lepší je to mezi studenty, ti se v angličtině jednoznačně zlepšují. A ti, kteří navštěvují mé přednášky na informačních a komunikačních technologií, jsou opravdu excelentní.

Díky spolupráci s Centrem jazykové přípravy, které vede Mgr. Marta Šigutová, jsem měl možnost vést hodiny anglické konverzace také pro zdejší vyučující, ovšem zájem bohužel nebyl velký, asi jsou příliš pracovně vytížení.

Váš pobyt v Ostravě se chýlí ke konci. S jakými pocity budete v polovině prosince odjíždět?

Především bych rád poděkoval za pozvání a péči všem, kteří se mi věnovali, zejména vedoucí katedry doc. RNDr. Janě Kapounové, CSc.

Určitě si odvezu spoustu zajímavých poznatků a zkušeností. Opět se mi potvrdilo, že vzdělávání je celoživotní proces, který nekončí udělením nějakého diplomu. Příkladem může být mé dlouholeté, prozatím ne moc úspěšné úsilí naučit se česky.

Ale samozřejmě mám i příjemné mimopracovní zážitky, především z cestování a setkávání s lidmi. Vlakem a autobusem jsem projel celou republiku. Veřejnou dopravou se dostanete prakticky všude a to je prostě super. Moc mi u vás zachutnala opékaná klobása prodávaná v pouličních stáncích, naopak chybět mi nebudou olomoucké tvarůžky.

A také jsem poznal, že Češi nejsou jen velmi dobří hokejisté, ale především milí lidé se spoustou dobrých nápadů.

To se opravdu dobře poslouchá, mohl byste to doložit trochu konkrétněji?

Třeba když se sedí večer v hospůdce a povídá o všem možném od politiky až po sport.To se pak nestačím divit, jak jsou Češi relativně dobře informováni o spoustě věcí, takže prakticky na všechno mají svůj názor. A lidé, kteří mají svůj vlastní názor, obohacují můj život.

Blíží se vánoční svátky a oslavy příchodu Nového roku, a tak na závěr nemůže chybět vaše novoroční přání. Jaké bude?

Have a Happy and Safe holiday! I hope that conditions in the world will improve for all of us in 2006.

Lucie Olšovská

Bezpečnost IS – krok 4

V jednoduchosti je krása i pro bezpečnost

Kupodivu je stále ještě mnoho uživatelů, kteří otázku bezpečnosti podceňují. Nebezpečí přitom nehrozí jen ze zavirované pošty. Pokud k internetu připojíte nechráněný počítač, je otázkou velmi krátké doby, kdy bude napaden virem, trojským koněm nebo jiným škůdcem. Používáte-li operační systém Windows, pak je napadení vašeho počítače otázkou prvních desítek minut. K výborné ochraně přitom postačí nainstalovat několik programů, z nichž většina je zdarma, a dodržovat jednoduché, ale důležité zásady.

Tipy pro zabezpečení vašeho pracovního, ale i domácího počítače:

- Pravidelně aktualizujte svůj operační systém. Máte-li MS Windows, pak prostřednictvím služby Windows Update.
- Ve většině případů mají viry jen taková práva, která má právě přihlášený uživatel, proto pro běžnou práci ve Windows 2000 a XP není dobré používat účet s právy administrátora.
- Bezpečnostní mezery neobsahuje pouze operační systém, ale i jednotlivé programy, proto je dobré používat vždy jejich nejnovější verze. Užíváte-li produkty Microsoft Office, aktualizujte je zdarma prostřednictvím služby Office Update.
- Používejte firewall – na našem trhu je dostupných hned několik spolehlivých programů, jako například Kerio Personal Firewall (v češtině, pro osobní použití zdarma) nebo Zone Alarm (v angličtině, pro osobní použití zdarma). Ve Windows XP můžete aktivovat vestavěný firewall, který sice není tak kvalitní, ale k základní ochraně postačí. Není dobré používat více firewallů současně, můžete tím ohrozit stabilitu systému.

– Nainstalujte si antivirový program. Velmi dobrou volbou je český program Avast 4 Home (pro osobní použití zdarma, nutná registrace). Pro osobní použití je zdarma i AVG 7.0 Free Edition (pouze anglicky). Univerzita má také k dispozici program NOD32. Nezapomínejte na pravidelnou aktualizaci virové databáze programu a na pravidelnou kontrolu obsahu disku. Chcete-li používat dva antivirové programy současně, nastavte je tak, aby se při startu systému spustil pouze jeden z nich, u druhého programu současně deaktivujte rezidentní štít. V opačném případě může dojít ke konfliktu programů.
– Nainstalujte si nejnovější verzi Internet Exploreru, případně přejděte na jiný prohlížeč, např. Firefox (česky a zdarma) a vyhýbejte se návštěvě neseriózních stránek.
– Zdržte se unáhleného klikání na nabídky pop-up oken a reklam. Pop-up okno nikdy nezavírejte kliknutím na tlačítko „Zavřít“ (můžete tím naopak spustit instalaci viru), ale okna zavírejte raději dvojhmatem Atl+F4.
– Nikdy neotevírejte podezřelé e-maily od neznámých osob, zejména přílohy zpráv. V e-mailech zásadně neklikejte na odkazy (můžete tak spustit instalaci viru nebo jiného škodlivého kódu).
– Neinstalujte programy a doplňky z nedůvěryhodných zdrojů.
– Požádejte svého technika o instalaci volně dostupných programů pro ochranu před spyware (podrobnosti o spyware a některých programech najdete např. na českých stránkách http://www.spyware.cz).
– Nezapomínejte na pravidelné zálohy všech důležitých souborů.

Pokud si nejste jisti některým z uvedených tipů, nerozumíte mu, nebo jej nesplňujete, např. netušíte, zda-li máte nainstalovaný firewall, pak se zeptejte na adrese secure@service.osu.cz nebo požádejte o radu přímo vašeho technika.

Přeji vám nerušenou práci v univerzitních systémech, bezpečnou plavbu po vlnách internetu a pohodové svátky vánoční.

Ing. Pavel Pomezný, CIT OU

Nebojme se mobilit!

V srpnu letošního roku se nám, dvěma asistentkám Centra jazykové přípravy, naskytla příležitost navštívit v rámci mobilit programu Socrates/Erasmus švédskou univerzitu v Kristianstadu. Vzhledem k tomu, že kolegyně Mgr. Natálie Polhošová na poslední chvíli nešťastně onemocněla, vydala jsem se na cestu do Švédska jen já.

Cesta do Kristianstadu je velmi snadná - letadlem z Prahy do dánské Kodaně, odkud přímo z letiště jezdí v hodinových intervalech přímý vlak přes kanál Oresund do Malmo a dalších švédských destinací, včetně Kristianstadu. Vzhledem k rychlosti letecké dopravy a návaznosti vlakových spojů je tudíž cesta z Prahy do Kristianstadu o dvě hodiny kratší a zároveň mnohem pohodlnější než přejezd českého území rychlíkem Ostrava – Praha.

Příjezd do města Kristianstad člověka překvapí. Těsně před tím, než vlak zastaví ve stanici Kristianstad Central, projíždíte krajinou podmáčených luk, na nichž se pase dobytek a která ani zdaleka nepřipomíná blízkost reprezentativního univerzitního města. Váš údiv zmizí v okamžiku, kdy zjistíte, že se jedná o cennou přírodní rezervaci a hnízdiště mnoha druhů dravých a vodních ptáků. V průběhu mého pobytu jsem měla možnost toto území blíže poznat, rezervací se vine sedmikilometrová naučná stezka, která zčásti vede po vyvýšených dřevěných chodnících. Tímto místem byl před mnoha lety při své návštěvě Kriatianstadu uchvácen i Karl Linné, po němž je stezka nazvána.

Spolupráce se zahraničními institucemi není univerzitě v Kristianstadu cizí. Čilé kontakty udržují se 34 evropskými univerzitami a svá semestrální studia přijíždí do Kristianstadu absolvovat téměř dvě stovky studentů ze zahraničí. Není proto divu, že má univerzita velice dobře propracovaný systém péče o zahraniční studenty a hosty. Na nádraží v Kristianstadu na mě tedy čekala kontaktní osoba. Jednalo se o studentku z Litvy, která si svůj pobyt ve Švédsku prodloužila, studium přerušila a byla zaměstnána v oddělení zahraničních vztahů jako koordinátorka pro styk se zahraničními studenty.

moci poskytovat péči na vyšší úrovni. Tím budou občané chudších krajů znevýhodněni.

Za druhé: Krajům byly předány zadlužené nemocnice, hejtmani pak požadovali jejich oddlužení.

A konečně za třetí: Převod nemocnic na akciové společnosti bude znamenat, že část zisku bude odčerpána formou akcionářských divident a nebude možno zisk v plném rozsahu investovat do rozvoje nemocnice.

K faktorům ovlivňujícím zdravotnictví uvedl: *„Stačí, když uvedu alespoň jeden, a tím jsou farmaceutické firmy. Jen v této oblasti by racionalizace zdravotnictví znamenala úsporu asi pěti miliard ročně. Bohužel farmaceutická lobby v Parlamentu ČR je daleko silnější než např. lobby myslivecká, a to už je co říci…“*

Na závěr besedy děkan fakulty doc. MUDr. Jaroslav Horáček, CSc., jehož funkční období v říjnu skončilo, poděkoval expremiérovi za jeho návštěvu a vyslovil přání, aby i nové vedení ZSF OU navázalo na tradici setkávání studentů s osobnostmi našeho veřejného života.

- JH -

Co může pomoci tlumočníkům a překladatelům aneb Host na katedře germanistiky FF OU

Absolventi, ale i studenti cizojazyčných filologií se stále častěji ocitají v roli překladatelské a tlumočnické. Stále častěji také při této práci narážejí na některé problémy, a to zejména pokud jde o získávání slovní zásoby. Od letošního roku již budou mít někteří z nich, germanisté, situaci ulehčenou. Roku 2005 totiž v „Nakladatelství Olomouc“ vyšel „Německo-český tematický slovník pro konverzaci, tlumočení a překlad“ od pedagožky olomoucké germanistiky, překladatelky a tlumočnice dr. Margot Keprtové. Slovník zahrnuje širokou škálu témat – cestovním ruchem počínaje, průmyslem, zemědělstvím a kupříkladu politickou oblastí konče. Ke každému tematickému okruhu je přiřazena

široká škála slov a slovních spojení. Protože autorka pracovala po určitou dobu také jako lektorka němčiny na katedře politologie a evropských studií na FF UP, neponechává stranou ani současné názvosloví orgánů EU.

Studenti a vyučující na katedře germanistiky FF OU měli možnost se dne 23. 11. sejít s autorkou osobně. Při diskusi dr. Keprtová pohovořila před přeplněnou učebnou o své práci na zmíněném slovníku a rovněž představila didaktický film, který na základě tematických okruhů slovníku natočila se studenty olomoucké germanistiky FF UP při seminářích konverzace německého jazyka.

EVA HRDINOVÁ

Vzpomínka na dvě osobnosti katedry pedagogiky PdF OU

PhDr. Hedvika Vavroušková, CSc., (30. 9. 1914–13. 11. 2005) působila jako odborná asistentka v letech 1960–1976 na tehdejším Pedagogickém institutu, kam přišla ze školské správy Krajského národního výboru v Ostravě z funkce inspektorky odboru školství. Její pedagogické zkušenosti přesahovaly zkušenosti mladších asistentů, cítili k ní úctu a byla i oporou v dobách nepříliš příznivých. Její zaujetí a odpovědnost ke studentům byly příkladné, připadala všem až příliš přísná. Byla však především přísná k sobě. Její narozeniny 30. 9. 2005 byly poslední. Vzpomínáme a budeme vzpomínat i nadále na dobrého a skromného, ale i pevného člověka.

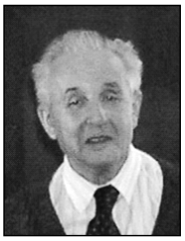

RNDr. Aleš Charbulák (21. 5. 1933–18. 11. 2005) působil jako odborný asistent katedry pedagogiky a později katedry 1. st. ZŠ a alternativní pedagogiky na Pedagogické fakultě OU. Na fakultu přišel v roce 1978 z místa ředitele ZŠ. Byl vynikajícím odborníkem v oblasti prvouky, vlastivědy a přírodovědy. Naučil budoucí učitele 1. st. plánovat a organizovat exkurze a sám je příkladně pořádal, že každý z nás alespoň jedenkrát toužil jeho exkurze se zúčastnit, abychom přišli na tajemství, jak to dělá. Mnohým z nás se to povedlo a byli jsme stejně nadšeni jako jeho studentky (bohužel, 1. st. byl téměř 100% feminizován). Jeho pracovna byl kabinet plný pomůcek. Jeho systematičnost nás udivovala, dovedl využívat mineralogii stejně dobře jako rostlinopis a krajinné útva-

Poté, co mě Justina uvedla do jednoho z pokojů na studentských kolejích, předala mi podrobně sestavený a velice pestrý program mé desetidenní návštěvy. Program sestával z několika setkání se zástupci univerzity, náslechů ve vybraných předmětech, mé vlastní prezentace a výuky a návštěvy dvou nedalekých základních škol.

Studentská kolej International House je již podle názvu ubytovacím zařízením určeným pouze pro zahraniční studenty. Každý student má pokoj sám pro sebe, sociální zařízení a kuchyňku se společenskou místností sdílí vždy studenti jednoho patra. V suterénu kolejí se nachází menší sál, v němž se mimo jiné pořádají tzv. „národní večírky“. Studenti určité národnosti mají čas od času za úkol připravit pro své spolubydlící večírek, na němž se podávají jejich národní jídla a atmosféru dotváří hudba pro tuto zemi typická. V době mého pobytu se o tuto milou povinnost postarali studenti z Koreje.

Univerzita je od kolejí vzdálena asi 40 minut pěší chůze. Mě první den mého pobytu odvezla na univerzitu autem Justina a rovněž mě představila zaměstnancům zahraničního oddělení a předala do rukou vedení tohoto oddělení. Pak jsem absolvovala krátkou okružní pochůzku po jednotlivých budovách univerzity. Hogskolan, jak zde univerzitě říkají, je umístěna v areálu bývalých vojenských kasáren, které prošly náročnou a citlivou rekonstrukcí. Každá „fakulta“ je umístěna v jedné z budov tohoto moderního kampusu. Středu rozlehlého dvora vévodí univerzitní knihovna, která je díky svému vybavení skutečným centrem studentského života. Desítky počítačů, pracovních míst pro individuální práci a prosklené kóje, v nichž najde své soukromí celý tým studentů při práci na projektech, lemují první patro rozsáhlé budovy. Z bohatého knižního fondu si mohou studenti sami vybírat přímo mezi regály v přízemí budovy. Studijní atmosféra je všudypřítomná.

Před branami univerzitního areálu byla v průběhu letních prázdnin vybudována nová „menza“ s pestrou škálou pokrmů, slouží zároveň jako místo, kde absolvují praxi studenti studijních oborů zaměřených na stravování. Tato budova se také stala sídlem Studentské unie, svou ordinaci zde má zdravotní služba pro studenty a v přilehlé části jídelny se nachází prostorný sál pro pořádání diskoték a akcí většího rozsahu.

Zahraniční studenti zahajují semestr o týden dříve než jejich švédští kolegové. Celý tento týden se nejenom všichni pracovníci oddělení zahraničních vztahů, ale i zainteresovaní vyučující snaží studenty seznámit se všemi aspekty studentského života na zdejší univerzitě. Skupiny studentů jsou pro budoucí snadnou orientaci v objektu prováděny po jednotlivých budovách a učebnách, probíhají setkání se zástupci Studentské unie, studentům je nabízena pomoc při úkonech byrokratického typu, jsou pro ně pořádány neformální seznamovací večírky apod. Studenti mají možnost také absolvovat pochůzku městem s průvodcem a dozvídají se, kde výhodně směnit peníze, zakládat studentské bankovní účty, kde trávit volný čas nebo kde např. levně zakoupit kolo, které je vzhledem ke vzdálenosti univerzity od kolejí nezbytným pomocníkem drtivé většiny studentů. Podobný zahajovací a informační týden absolvují posléze i švédští studenti. Na nádvoří univerzity je po tuto dobu postaven plátěný přístřešek, v němž nepřetržitě podávají informace studenti vyšších ročníků a další pracovníci univerzity. Dojem, že studentů si zde opravdu velice váží, je dokonalý.

Výuku již zahajují zahraniční i švédští studenti současně. Byla jsem svědkem zahájení semestrálního kurzu nazvaného Educare, jehož se účastnily i čtyři studentky studijního oboru Učitelství pro 1. stupeň základních škol - specializace anglický jazyk z naší univerzity. Cílem tohoto kurzu je seznámit studenty s principy vzdělávání a péče o děti mladšího školního věku ve Švédsku. Kurzu, který je vyučován výhradně v anglickém jazyce, se účastnilo 25 studentů z různých zemí, např. z Německa, Holandska, Lotyšska, Polska, Kamerunu, Koreje, České republiky ale i Švédska. Úvodní setkání proběhlo v krásné atmosféře za svitu svíček, studentům byl předán harmonogram studia a některé studijní materiály a představili se jim všichni vyučující, kteří měli v průběhu semestru zajišťovat výuku jednotlivých předmětů.

Ve dvou týdnech mé návštěvy jsem v rámci kurzu zhlédla výuku v předmětech Dětská literatura, Drama, Pedagogika a Přírodní vědy. Z výuky v těchto předmětech vyučující nikdy neztráceli ze zřetele duši malého dítěte, jehož osobnost budou studenti programu Educare jednou v budoucnu rozvíjet. Studenti se učili zvyšovat motivaci malých dětí k získávání nových poznatků velice prakticky tím, že si sami na sobě dané metody vyzkoušeli. Našim českým studentkám se zpočátku studium zdálo snadné – žádné sáhodlouhé zápisy z hodin a memorování pouček, zato dostatek prostoru pro sebereflexi a diskuzi, do níž se měly zpočátku maličko problém zapojit, a nebyla to jen otázka jazykové bariéry.

V rámci programu Educare jsem také já dostala příležitost postavit se za katedru. Vyhověla jsem přání univerzity v Kristianstadu a představila nejen naši univerzitu v Ostravě a Ostravu jako univerzitní a pro studium zajímavé město, ale také systém vzdělávání v České republice, který jsme posléze v rámci diskuze se studenty porovnávali se

systémy vzdělávání v zemích, z nichž studenti pocházeli. Zbyl čas i na krátkou výuku českého jazyka.

Setkání s vyučujícími a představiteli univerzity byla velmi podnětná, postupně jsem se dovídala o struktuře a organizaci celé univerzity, studijních programech či příležitostech ke spolupráci. Univerzita v Kristianstadu by ráda vysílala své studenty učitelství na 2-5 týdenní praxe do ciziny. Velmi se zajímali o možnosti spolupráce s naší univerzitou právě v této oblasti.

Náročná práce akademických i ostatních pracovníků univerzity je jedenkrát v týdnu zpestřena společnou snídaní. Každá z budov univerzity má v přízemí společenskou místnost s plně vybavenu kuchyňkou, kde se mohou vyučující o přestávkách občerstvovat. Každou středu se zde kolem desáté hodiny setkávají všichni pracovníci dané budovy. Snídani formou švédských stolů hradí ze svých prostředků univerzita. Jednou ročně, před zahájením semestru, probíhá neformální setkání pracovníků celé univerzity. Každé z těchto setkání má předem danou tematickou náplň, zaměstnanci univerzity při něm zápolí v rozličných disciplínách, což je pro ně vítaná možnost poznat své kolegy z ostatních univerzitních oddělení.

Kapitolu samu pro sebe tvořila návštěva dvou základních škol Gamlegardskolan a Fjalkinge skolan, s níž se v rámci mé návštěvy podařilo navázat počáteční spolupráci. Dopisy dětí z Fjalkinge byly po mém příjezdu předány dětem ze základní školy Komenského v Ostravě-Porubě… o tom však až příště.

Na závěr snad jen pár slov o městě Kristianstad a přilehlém okolí. Město bylo založeno v roce 1614 dánským králem Christianem IV. a původně sloužilo jako pevnost s unikátním a na tehdejší dobu velice moderním opevněním, jehož zbytky lze na jednom z míst ještě spatřit. Centrum města si zachovalo původní ráz a spolu s překrásnou katedrálou, přilehlými parky a nábřežím řeky Helge je skvěle uzpůsobeno k večerním procházkám. Mořské pobřeží, které je známé svými tradičními podzimními výlovy úhořů, je odtud vzdáleno 20 kilometrů. Švédové jsou lidé velice vstřícní a nikdy nenechají člověka ve vzduchoprázdnu. V ulicích města i na venkově se domluvíte anglicky téměř s každým a pomoc, o kterou žádáte, nikdy neodmítnou. Hledáte-li nějaký objekt, nepopíšou vám cestu, ale rovnou vás tam dovedou. Přestože jsem byla jen formální návštěvou v rámci programu Socrates/Erasmus, nezavřeli přede mnou dveře po skončení úředních hodin, a tak jsem měla dokonce možnost poznat běžný život jedné čtyřčlenné „akademické“ rodiny.

Pobyt ve Švédsku nebyl jen jednostranně inspirativní. Když jsem z rukou švédských kolegyň při loučení přebírala malý dárek a sama si povzdechla, že pro ně žádný nemám řekly: *„Tím, že jste přijela a povídala si s námi a našimi studenty, dala jste nám kus sebe a své země. To je mnohem cennější než nejcennější hmotný dar.“*

Mějme toto na paměti, až budeme váhat, zda do zahraničí odcestovat. Využijme příležitosti a…. nebojme se mobilit!

Mgr. Dalimila Mališová
CJP PdF

Školství a pedagogika v listopadu

– Na základních školách pokračuje intenzivní práce v přípravě na Školní vzdělávací programy. Na pilotních středních školách, které jsou zatím v Ostravě čtyři a přibude pátá, se tyto Školní programy zkušebně připravují, ačkoliv školy nemají k ruce Rámcové vzdělávací programy (budou vydány na základě návrhu škol). Katedra pedagogiky na PdF OU získala na letošní rok k této problematice výzkumný grant orientovaný na přípravu studentů učitelství ke zpracování a využívání školních vzdělávacích programů v jejich aprobačním předmětu. Řešitelka VÚ doc. PhDr. M. Kurelová, CSc., za spolupráce s předsedkyní ostravské pobočky ČPdS PhDr. M. Prokešovou, Ph.D., uspořádala se svým výzkumným týmem ve středu 23. 11. 2005 seminář k výsledkům výzkumu. Vedle spoluřešitelů se semináře zúčastnili odborníci na koncipování učitelského vzdělávání v současných podmínkách v ČR. Všichni spoluřešitelé poskytli své příspěvky, které budou zpracovány do závěrečné zprávy VÚ. Mezi účastníky semináře patřily také dvě studentky učitelství na PdF OU se zájmem o profesiografii učitelských oborů. Výsledky semináře jsou významné pro reformní kroky v učitelském vzdělávání, hlavně pro její koncepční změny v duchu současných výsledků pedagogických výzkumů.
– V listopadu 1945 zahájila v Ostravě činnost Vysoká škola báňská, která má nejdelší vysokoškolskou tradici. Vznikla v Jáchymově r. 1716 a v r. 1849 byla císařským dekretem umístěna do Příbrami. Zajímavé je, že začínala se skromným počtem zapsaných studentů (251). Jaký byl její další rozvoj je zřejmé z toho, že dnes má okolo 19 tisíc studentů našich i zahraničních. Není pochyb, že je ve světě daleko známější než naše ry. Vím, že ho biologové přetahovali, ale nepovedlo se jim to, zůstal věrný katedře pedagogiky. Měli jsme ho rádi, i když byl náruživý kuřák a nedal se námi přesvědčit, že mu to škodí. V důchodu se věnoval vycházkám v okolí Hranic na Moravě nejraději se svým kamarádem – lesníkem.

Smutné bylo rozloučení v hranické smuteční síni, kde zněla krásná hudba. Bude chybět nejen své rodině. Plánovaná cesta do Přerova do muzea J. A. Komenského se už nemůže uskutečnit, ale do dějin učitelstva již dávno vstoupil svou prací pro studenty naši Pedagogické fakulty.

Vladimír Krejčí

Dobré rady s. r. o.

4. Dejte na vlastní úsudek!

Své studenty učím o přirozených znacích v podobě ikonů a symptomů. Zatímco ikony jsou věrné kopie toho, co označují (např. fotka, obrázek či věrné napodobení zvuku), a s jejich denotací potíže nemíváme, symptomy je třeba naučit se „číst“. Kdo nedokáže rozpoznat, že temný mrak je příznakem blížící se bouřky a naštvaná manželka blížící se hádky, má holt smůlu. S nevšedními úsudky se často setkávám během zkoušení studentů. Jedna slečna si k jazykovému rozboru „vytáhla“ staroslověnský text z evangelia, kde se psalo o zázračném uzdravení slepce. Hlavní postavou byl, jak už to v novozákonních textech bývá, Ježíš, tedy Isus, zkráceno IS, kterého zkoušená identifikovala jako zájmeno pro 1. osobu, tedy jako „já“. Už ani nevím, jakou známku tato mladá dáma dostala, ale to, že je Ježíš Kristus, jsem jí tenkrát nezbaštila.

Dříve jsem soudila, že nemám žádný problém s rozeznáním svých diplomantek. Jenže to by se jedna nesměla jmenovat Andrea Pavlíková a druhá Pavlína Andrlová (obě tímto zdravím!). Když jsem si četla v textu, který jsem dostala od jedné z nich, a objevila v něm pár nedostatků, jala jsem se psát autorce esemesku, v níž jsem ji vyzvala, aby za mnou v úterý rozhodně přišla na konzultaci. Zprávu jsem ovšem odeslala druhé z diplomantek, která mi žádnou práci neodevzdala. V úterý dopoledne zvoní telefon: Andrea Pavlíková – přestože žádnou zprávu nedostala – se mi omlouvala, že nyní na konzultace chodit nemůže, jsouc nemocná. „Tak fajn,“ usoudila jsem z hovoru, „dnes už tedy nikdo nepřijde, mohu klidně odejít.“ Jaké pak bylo mé překvapení, když na chodbě seděla Pavlína Andrlová, o níž jsem si myslela, že jsem s ní právě mluvila po telefonu. „Dělá si srandu?!“ honilo se mi hlavou. Ještě víc nechápala Pavlína Andrlová, na kterou jsem se obořila, proč není v posteli. Když jsem si uvědomila, že můj úsudek nejspíš nebyl správný, poděkova-

la jsem diplomantce, že vážila cestu do Ostravy, ale poslala jsem ji zpátky domů. Předpokládám, že to byla za její studium ta nejstručnější konzultace.

Ale s úsudkem je to fakt těžké. Někdy jsme za hlupáky, když naivně věříme, jindy zas, když pochybujeme. Feťák se dostal do nebe a hned se začal shánět po trávě. Pán Ježíš ho kárá, feťák se však vymlouvá, že kouření trávy je teď na Zemi zcela běžné. Ježíš se vydá na Zemi, aby to prověřil. Chodí po horách, už se stmívá, rozhodne se přenocovat u bači, který nedělá nic jiného, než že pěstuje, suší a kouří trávu. Ježíš se mu představí jako turista a požádá o nocleh. Když tak sedí a pokuřují, Pán Ježíš prohlásí: *„Víš, bačo, musím se ti s něčím svěřit. Já nejsem turista, já jsem Ježíš Kristus!“* Bača se jen tak na něj podívá a říká: *„Síla, co?“* **IB**

Pozvánka

Srdečně zveme studenty, učitele a příznivce hudby v neděli 15. ledna 2006 v 10 hodin do Domu kultury města Ostravy na tradiční lednový koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů, které se poprvé představí interpretaci kantáty Josefa Bohuslava Foestera: Máj a Píseň bratra slunce – recitace prof. Jaroslav Hubáček. Hostující Moravský komorní sbor premiérově uvede od Felixe Mendelssona Bartholdyho: Hör mein Bitten, Psalm 55. Sopránové sólo Markéta Mátlová. Umělecký vedoucí a dirigent Lubomír Mátl. **ZDENĚK HERODES**

Zajímavé knižní publikace

Na knižní pulty přišel **třetí díl Deníku Ostravaka** s podtitulem … farame dal, no ni?

Autor, jemuž se také říká Ostravská Lochneska (všichni o něm mluví, ale nikdo jej dosud neviděl), přináší na stránkách tištěného deníku své zážitky od měsíce června do září. Vše doplňuje drobnými ilustracemi. Svým humorem autor rozhodně čtenáře nezklame.

Koncem listopadu vyšla reprezentativní fotografická publikace **Ostrava**. Fotografie ateliéru Oftis Františka Řezníčka provedou 15letá Ostravská univerzita.

– V Lidových novinách čteme o bolestech našich škol, učitelů i rodičů. Např. 5. listopadu kolega bohemista dr. Ondřej Hausenblas z PdF UK v Praze otevřel problém učitelů literatury. Má zřejmě údaje o tom, že čeští učitelé ve svém předmětu nevyužívají moderní vzdělávací metody, které by žáky přivedly k radosti z četby. Předvídá, že proměnit pojetí školy bude velmi bolestivé pro všechny, kdo by raději žili ve světě beze změn a jen předávali tradici. S tím lze souhlasit.
– Naše školská soustava neodpovídá společenským potřebám, neboť mimo jiné máme neefektivní systém učňovského školství. Systém výchovy a vzdělávání po povinné školní docházce není dobře koncipován v rámci středoškolského vzdělávání.
– Střední odborné školství v našem kraji začíná v listopadu t.r. otevírat dveře veřejnosti a propaguje rozvoj a modernizaci i stoletou tradici. Jde v podstatě o propagaci před rozhodováním absolventů ZŠ a jejich rodičů o dalším studiu a přípravě na budoucí povolání. Mediální podporu mají např. bohumínské odborné školství, Obchodní akademie v Ostravě-Mariánských Horách, Střední průmyslová škola v Moravské Ostravě na Kratochvílově ulici. Tato škola zvala na výstavu ve své galerii Kratochvíle, kde se prezentují učitelé i studenti tvořivostí v oblasti výtvarné, literární a fotografické.
– Na některých základních školách mají problém s neomluvenými absencemi žáků. Signalizuje to nedostatečnou spolupráci rodičů se školou. Řešení upravuje zákon č. 200 z roku 1990 Sb. v platném znění. Tyto prohřešky školáků evidují také kurátoři oboru péče o občany.
– Byla vyhlášena soutěž o Zlatého Amose na rok 2006. Iniciativa pochází od dětí či studentů středních škol. Je to pro ně legrace i vážná věc – prestiž jejich oblíbeného učitele. Pro letošní rok získala ocenění „Amos – sympaťák“ Mgr. Martina Čiklová z fakultní ZŠ v Ostravě na Ostrčilově ulici.

Kalendárium – listopad

1. Na konferenci OSN založen orgán pro výchovu, vzdělávání, kulturu a vědu (1945 – 60. výročí).
8. Zemřel významný hlučínský školský a vlastivědný pracovník, okresní školní inspektor Andělín Novák.
11. Konalo se slavnostní shromáždění v Pedagogickém muzeu J. A. Komenského u příležitosti významných životních jubileí (80 let) dvou zasloužilých badatelek o J. A. Komenském prof. PhDr. Dagmar Čapkové, DrSc., a PhDr. Marty Bečkové, CSc.

20. 11. 1910 zemřel L. N. Tolstoj, slavný ruský spisovatel a zakladatel Jasnopolské svobodné školy, která vstoupila za jeho života do světa pedagogiky a vznikajícího pedocentristického hnutí v Evropě.

20. 11. 1785 narozen Jan Nepomuk Filcík, první vzorný učitel českého národního obrození.

25. 11. 1890 narozen Norbert Černý, významný pracovník českého školství, dlouholetý redaktor časopisu Komenský, který vychází dodnes. **VLADIMÍR KREJČÍ**

Turecko 2005 – 4. část

Jednou z nejkrásnějších a nejzajímavějších oblastí Turecka je Anatolská plošina ve výšce 900–1200 m n. m. Sjeli jsme do ní z vysoko položených oblastí přes Sivas – město s největším karavansarajem v Turecku, tj. dvorem obklopeným řadou stájí, skladišť, kuchyní aj., v němž odpočívaly dálkové velbloudí karavany ze středoasijských a dálněvýchodních oblastí a obchodovaly s hedvábím, stříbrem, lapis lazuli, vlnou, koňmi a jiným zbožím. Anatolský karavansaraj byl rozlehlý, mohutně opevněný vysokými a silnými zdmi zesílenými věžovitými baštami. Dvůr byl obdélníkového tvaru a měl mohutnou bránu.

MUZEUM TOPKAPI ISTANBUL

Na obzoru byla hornatá Kappadokie, starověká provincie Malé Asie, pohádkově krásná krajina tufových uloženin, do níž koncem 11. století přicházely vlny tureckých kočovných pastevců ze zauralských stepí. Byli výbornými znalci koní a jejich bleskově rychlá jízda na lehkých mongolských koních se brzy stala postrachem. Rychle splynuli s původním obyvatelstvem a vy-

MODRÁ MEŠITA V ISTANBULU

spělými městy, mezi nimiž se stalo prvním hlavním městem dobytého území Kayseri, město ležící ve výšce 1054 na úpatí sopky Arciyas Dagi (3916 m). Byli to tzv. seldžučtí Turci, kteří právě zde vytvářejí na byzantsko-arménských základech krásnou architekturu. Z celého světa přijíždějí znalci obdivovat Ulu Cami z r. 1136, pilířovou mešitu s průčelím Honat hatun z r. 1237 nebo kruhové mauzoleum Dönet Kümbet z r. 1275. Turecké kmeny byly velmi učenlivé, avšak bez vynikajících matematických a stavitelských znalostí a zkušeností domácího obyvatelstva by takový rozmach stavitelství v průběhu několika desítiletí po příchodu do Turecka byl nemyslitelný. Seldžucké umění je blízké umění iránskému, je však velmi osobité. Islámská mešita jako místo shromažďování věřících doznala v tureckém provedení řady zvláštností. Její část zaklenutá kupolí nebývá od ostatní mešity oddělena, tvoří součást jednotného prostorového útvaru. Tento typ mešity přerůstá později v mešitu s centrální kupolí.

Kayseri dnes není k poznání. Za posledních deset let se stalo nejmodernějším velkoměstem se širokými bulváry a vévodí této tajuplné krajině, v níž se vypínají až 30 m vysoké homole ze sopečného tufu, který před pěti milióny let vyvrhly jako ohnivou masu lávy dva vulkány Hasan Dag a Arciyas Dagi. Vítr a voda poté utvářely fantastickou skalní krajinu. Sem, do vyhloubených síní, kaplí, klášterů a celých podzemních vesnic, utíkali křesťané, aby se ukryli před římskými, arabskými a jinými pronásledovateli. Již od 4. stol. bylo známé údolí Güreme (111 km^2). Vyvíjelo se jako poutní místo řecké ortodoxní církve a v období 9.–13. stol. zde bylo více než 350 skalních kostelů s kupolovou klenbou, sloupy, oltáři a krásnou freskovou výzdobou. Mnoho kostelů ještě nebylo obnoveno, protože je rolníci používají jako stáje. Odsud, z Kappadocie prý pocházel svatý Jiří. V této oblasti existuje celkem 37 podzemních měst, z nichž mnohé znali již v hlubokém starověku Chetité, Římané i Byzantinci. V hloubce 8–10 poschodí vybudovali první křesťané školy, baptisteria, kuchyně, sklady, ložnice a jídelny s kamennými dveřmi v chodbách. Podzemní lokality byly spojeny chodbami, vzduch a kouř se odváděl komíny hlubokými až 80 m. Podzemní město Derinkuyu má 52 takových komínů. Město zaujímá plochu asi 4 km^2 a pojalo až 10 tisíc obyvatel. Předpokládá se zde dalších třicet podzemních měst.

MEŠITA AGIA SOFIA V ISTANBULU

Čas nás neúprosně posunoval dál na západ a jen neradi jsme opouštěli tento pohádkový svět plný tajemství, v němž jsme si uvědomovali, jak málo o něm víme a jak velkou kapitolu představuje v dějinách světové kultury.

Právě sem do hornaté starověké Anatolie přicházejí již ve 3. tisíciletí př. n. l. vlny chetitských migrantů a vytvářejí zde jednu z nejzáhadnějších a nejvyspělejších civilizací. Od počátku byla záhada příchodu chetitských migračních vln do těchto míst předmětem odborného zájmu německých vědců a dodnes jsou garantem vědeckých výzkumů v chetitologii v celosvětovém měřítku. Chetité byli nanejvýš zajímavé etnikum. Měli světlou barvu kůže, tzv. klasický profil, v němž nos přechází do čela bez prohlubně u kořene, muži byli bezvousí a vlasy si sčesávali dozadu pod čepičku. Oblékali si krátkou pestrou zástěru a plášť svázaný na rameni. Byli skvělí stavitelé paláců pevnostního typu, znalci specializovaných řemesel a vojenské techniky. Obdivovali jsme stavební řešení hlavního města Chatušaše ve skalním úbočí obráceném k severu v ohbí řeky Kizilirmak, která má dostatek vody po celý rok. Chetité zanechali nesmírný kulturní odkaz. Jejich jazyk je nejstarším dochovaným in-

návštěvníka i obyvatele Ostravy městem v průběhu všech ročních období, dny všedními i svátečními. Dominantními nejsou pouze zajímavé stavební objekty a památky (kulturního či technického charakteru), ale rovněž významné kulturní a sportovní akce, které život ve městě provází. Kniha je doplněna anglickým překladem. Může se stát mimořádným vánočním dárkem.

- MS -

Změna pokladních hodin

Od 1. ledna 2006 je pokladna OU (budova rektorátu OU, ul. Dvořákova 7) otevřena následovně:

Česká pokladna:

Pondělí		12.00 – 15.00
Středa	9.00 – 11.00	12.00 – 14.00
Čtvrtek	9.00 – 11.00	12.00 – 14.00

Devizová pokladna:

Pondělí	9.00 – 11.00	
Čtvrtek		14.00 – 15.00

ING. JAN LENERT

Vydané spisy, skripta a sborníky

Název: **Vybrané problémy andragogiky**
Autor: PhDr. Josef Malach, CSc., Mgr. Bedřich Zapletal
Nakladatel: Harok Šenov
Pořadí vydání: první
Rozsah: 132 stran
Náklad: 600 ks
Cena: 150 Kč
ISBN 80-7368-043-2

Anotace:
Andragogika se v souvislosti s akcelerujícími sociálními a ekonomickými změnami, stává stále potřebnějším vědním oborem, tvořícím teoretický a praktický základ vzdělávání dospělých a formativního působení na dospělé. Andragogická teorie a praxe nabývají na významu, protože stále více dospělých v produktivním věku (a konec konců i ve věku postproduktivním) nemůže vystačit se školním vzděláním a osvojením základních norem a hodnotových systémů z mládí a dospívání. Vzniká proto potřeba neustále „dovzdělovávat“ a „reformovat“ dospělé lidi, a to andragogickými prostředky a cestami. U lidí v tíživé životní situaci se začíná hovořit o tzv. adragogických intervencích. To je důvod, proč autoři chtějí seznámit studenty s vybranými okruhy andragogiky, které mohou v praxi různými způsoby využít.

Vydané publikace na Ústavu ošetřovatelství a managementu ve zdravotnictví

Název: **NANDA domény v posouzení a diagnostické fázi ošetřovatelského procesu**
Autoři: PhDr. Jana Marečková, Ph.D., doc. PhDr. Darja Jarošová, Ph.D.
Nakladatel: Zdravotně sociální fakulta OU
Vydání: první
Rozsah: 86 stran
Náklad: 300 ks
Cena: 75 Kč
ISBN 80-7368-030-0

Anotace:
Studijní text pojednává o specifickém zaměření oboru ošetřovatelství, o jeho metodách a diferenciální diagnostice. Předkládá nezbytné vstupní poznatky, od nichž se odvíjí následné studium NANDA diagnostických prvků a rozpoznávání ošetřovatelských diagnóz. Nabízí aktualizaci, doplnění a korekce prezentovaného tématu.

Pro velký zájem českých i zahraničních studentů a pedagogů ošetřovatelství byla tato publikace vydána ve druhém upraveném vydání v nákladu 400 ks a v současné době se připravuje její třetí, rozšířené vydání nákladem 500 ks.

■

Název: **Ošetřovatelství - konceptuální modely a teorie**
Autor: kolektiv autorů
Editoři: Doc. Mgr. Katarína Žiaková, PhD., doc. PhDr. Darja Jarošová, Ph.D., Mgr. Juraj Čáp
Nakladatel: Zdravotně sociální fakulta OU
Vydání: první
Rozsah: 233 stran
Náklad: 500 ks
ISBN 80-7368-068-8

Anotace:
Práce z oblasti ošetřovatelské teorie posledních desetiletí přispěly výrazně k dosažení vědeckých atributů oboru ošetřovatelství. V tomto období vzniká také největší počet konceptuálních modelů. Různé konceptuální modely jsou základem různých teoreticko-výzkumných, prakticko-klinických a výchovně-organizačních orientací uvnitř ošetřovatelské vědní disciplíny. Autoři této publikace nabízejí přehled vybraných ošetřovatelských modelů. Publikace vznikla jako výsledek spolupráce odborníků z Jesseniovej lekárskej fakulty v Martině Univerzity Komenského v Bratislavě, Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, Zdravotně sociální fakulty Ostravské univerzity v Ostravě, Lekárskej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košicích, Fakulty humanitných vied Univerzity Mateja Bela v Banské Bystrici.

doevropským jazykem a my se můžeme právem pyšnit, že právě našemu vědci B. Hroznému se podařilo jej v klínopisné verzi zápisu na tzv. kappadockých tabulkách z dnešního Kültepe rozluštit. Turečtí průvodci v místě to dobře vědí.

HATTUŠA

Jedním z nejstarších měst dnešního Turecka je jeho současné hlavní město Ankara. Název je lýdský a v překladu znamená stanice. Leží na velmi staré obchodní trase (2500 km) z Iránu do lýdských Sard. Klima horské náhorní plošiny neodradilo osídlence již v 6. tisíciletí př.n.l. (průměrná teplota 25 °C). Světoznámá angorská vlna pochází právě od zdejších koček a koz. Zmizely dřevěné domečky v prudkých stráních a z města vyrostla krásná moderní metropole. Až sem došli ze středoevropských oblastí ve 3. stol. př. n. l. Keltové a udrželi se po tři století. I my jsme navštívili světoznámé Museum anatolských kultur, do nějž směřují tisíce turistů, aby zhlédli a pocítili vůni nezničitelné vůle člověka žít a tvořit. Ten, kdo zde byl před lety, se diví modernímu uspořádání interiéru muzea, které již nemá ten kouzelný šerosvit znásobující pocit prchavosti lidského života.

Ankara je hlavním městem zemědělsko-průmyslového státu s významnou těžbou surovin. Obdělává se asi 26 % plochy, louky a pastviny pokrývají 16 % a lesy 26 % území. V zemědělství převládá rostlinná výroba (pšenice osmé místo na světě, cukrová řepa sedmé, vinná réva páté, bavlník šesté a také v pěstování oliv se země stává jedním z nejvýznamnějších producentů v celosvětovém měřítku). Turecko láká turisty krásou krajiny a nesmírným množstvím exkluzivních historických lokalit. I když je Ankara hlavním městem, je lidnatá (3 mil.) a ohromná, nedaří se jí zastínit krásu a nepopsatelné kouzlo Istanbulu.

Název města Istanbul je odvozen z řeckého „eis ten polin“, což znamená „do města“. Byl 24krát dobýván, ale jen 6krát dobyt. Již v roce 1699 měl 1659 ulic, 30 nemocnic, 999 studní, 1652 malých a velkých škol a tisíc lázní. Bylo zde více než 4000 mešit (dnes 600).

Starému městu vévodí proslulá Hagia Sofia – chrám Boží moudrosti, jehož autory jsou Anthemios z Trallu a Isidor z Mílétu. Téměř osm let se svážel stavební materiál a na stavbě pracovalo deset tisíc dělníků a sto stavitelů. Stavba je prototypem byzantské architektury 4. stol., v němž se spojily prvky řeckého idealismu, římského realismu a východního impresionismu. Mnohokrát byla postižena zemětřesením, požáry, vždy však povstala v plné nádheře. Současnou podobu má z doby Justiniánovy. Od roku 1934 je muzeem.

Jak se časově vyrovnat s Istanbulem? Je to téměř nemožné. Tuto fatu morgánu nelze postihnout několika řádky. Když se v roce 1453 zmocnili Turci Konstantinopole (Istanbulu), nastal ohromný rozvoj architektury. Snahy o prostorové sjednocení modlitebny vrcholí v Sulejmanově mešitě a mešitě sultána Ahmeda., tzv. Modré mešitě, jejíž velká okna lámou denní světlo tak, že proudí všemi směry a vytváří vidinu pohádkového světa. Má jako jediná šest minaretů místo obvyklých čtyř. Kamenná kupole se jakoby bez tíže vznáší ve výšce 24 m a podpírají ji čtyři pilíře. Je vyzdobena modrými dlaždicemi a nádhernými koberci.

OBĚTNÍ KÁMEN V CHRÁMU V HATTUŠ

Charakteristickými znaky turecké říše byly disciplína, moc, nádhera a oddanost islámu a to vše dovedl soustředit ve svých architektonických dílech vojenský inženýr Sinan Aga (1491–1588). Chtěl zdůraznit myšlenku prostoru, v němž jsou si všechna místa, na nichž stojí věřící obrácení k Mekce, rovna. Navštívili jsme rovněž palác Topkapi z konce 16. stol., jehož umělecké sbírky

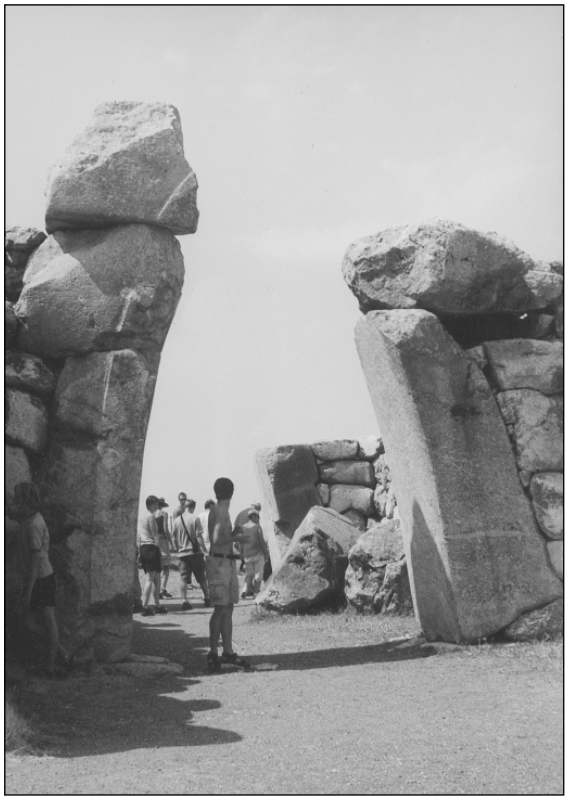

BRÁNA KRÁLŮ V HATTOŠE

čínského, japonského, tureckého a evropského porcelánu jsou po Pekingu a Drážďanech třetí největší na světě. Vynikající je sbírka zbraní, nábytku, překrásných šperků. Ani čtyři hodiny nestačí pro běžnou prohlídku.

Opouštíme Turecko opět v Edirne a náš poslední pozdrav patří vrcholnému dílu Sinanova génia – Selimově mešitě. Vysoká kopule střechy (ø 31,5 m), elegantní osmiúhelník a zdůraznění stejnou měrou šířky a výšky budovy svědčí o tom, že překonal architekty Justiniánovy, překlenul větší prostor a vytvořil stavbu dokonale vyhovující islámské liturgii. Mešita má čtyři minarety vysoké 83 m. Klaníme se jí, jejímu kamennému krajkoví, klidu a povznesené kráse. Po staletí z ní zní muezzinovo volání do spícího města a daleké stepi, aby v pokoře přivítali den modlitbou z koránu, v němž je zdůrazněno, že člověk je bratrem všech…

VLASTIMILA ČECHOVÁ

Charitativní fotbalový turnaj

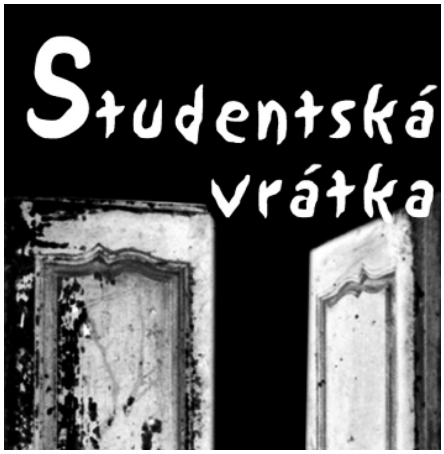

Letos poprvé se mohli studenti Zdravotně sociální fakulty Ostravské univerzity zúčastnit fotbalového turnaje pořádaného rádiem Kiss Morava na podporu neslyšících sportovců v našem regionu.

Klání vypuklo 16. 11. ve sportovní hale SAREZA v Ostravě-Přívoze. Vstupné bylo dobrovolné a výtěžek byl věnován neslyšícím sportovcům. O putovní pohár bojovala čtyři družstva – moderátoři rádia Kiss Morava, neslyšící fotbalisté, studenti Ústavu zobrazovacích metod ZSF OU a posluchači rádia. Za ZSF OU nastoupilo družstvo složené ze studentů všech tří ročníků.

Aby se jen nehrálo a soutěžící si mohli po utkáních na chvíli odpočinout, byly přestávky mezi zápasy vyplněny autogramiádou fotbalistů Baníku Ostrava a hokejistů HC Vítkovice Steel. Mužské části publika udělalo radost i vystoupení roztleskávaček.

Celkové výsledky turnaje:

1. Posluchači rádia
2. Neslyšící fotbalisté
3. Kiss Morava
4. Studenti ZSF OU

Pohár sice vyhráli posluchači rádia, ale jako projev fair-play jej věnovali družstvu neslyšících fotbalistů. Všem zúčastněným soutěžícím bychom chtěli poděkovat za předvedené výkony a našim dvěma zdravotním sestřičkám za výbornou zdravotní péči.

Víme, že turnaj byl uspořádán pro dobrou věc, a už se těšíme na další ročník.

MARKÉTA ZEZULOVÁ - ZSF OU
II. ROČNÍK OBORU RADIOLOGICKÝ ASISTENT

Vydané spisy, skripta a sborníky

Název: **Sdecitické boruchy umečí (Specifické poruchy učení)**
Autor: PhDr. Jana Swierkoszová
Nakladatel: Repronis
Rok vydání: 2005
Pořadí vydání: první
Rozsah: 110 stran
Vazba: brožovaná
Cena: 125 Kč
ISBN 80-7368-042-4

Anotace:
Úkolem textu je zvládnout širokou problematiku specifických poruch učení. Autorčina snaha je otevřít cestu, být průvodcem, nikoliv mentorem. Snaží se předat srozumitelný text, přivést čtenáře k odborné literatuře a stále připomínat, že řešení každého jednotlivého případu je tvůrčím procesem, ve kterém hledáme odpověď na proč? kdy? jak? Vzkazuje čtenářům, že mají mít na mysli, že se jedná o děti s poruchou, ohrožené ve škole neúspěchem, mnohdy s poničeným sebevědomím. Jejím cílem je pochopit projevy jednotlivých poruch dítěte, posílit diagnostické kompetence učitele, zmapovat oblasti pedagogické intervence a další možnosti pomoci, umět rodičům popsat, vysvětlit současnou situaci dítěte, nastínit prognózu, ovlivňovat rodičovské postoje, orientovat se v legislativě, připravovat individuální vzdělávací programy.

Možná hledáme právě Vás!

Zajímáte se o „novinařinu“ a chcete psát?
Pak neváhejte a **staňte se redaktorem či redaktorkou Listů OU!**
Dejte nám o sobě vědět na e-mailovou adresu **Jirina.Vecerova@osu.cz** (šéfredaktorka), nebo přijďte přímo do **redakce časopisu** (Rektorát OU, Dvořákova 7, 2. poschodí).

JSTE VÍTÁNI!

KULTURNĚHISTORICKÉ ENCYKLOPEDII SLEZSKA A SEVEROVÝCHODNÍ MORAVY PŘI JEJÍM SLAVNOSTNÍM KŘTU 7. LISTOPADU 2005 NA JEVIŠTI KOMORNÍ SCÉNY ARÉNA SPOLU S OSTATNÍMI HOSTY PŘIPILI JEJÍ KMOTŘI, KTERÝMI SE STALI PROF. PHDR. JAROSLAV HUBÁČEK, CSC., (DRUHÝ ZLEVA) A MGR. RADOVAN LIPUS, PH.D., (DRUHÝ ZPRAVA). -VL-

Klasická hudba stále baví

Ve středu 30. listopadu 2005 se konal v prostorách městské knihovny v Ostravě – Fifejdách koncert vážné muziky s příznačným názvem – Šperky klasické hudby.

Půldruhé hodiny trvající představení, které sledovalo zhruba 30 diváků, začalo po čtvrté hodině. Připraveno bylo přes dvacet písní doprovázených klavírem. Kromě brilantních ženských sopránů bylo možno slyšet i mužský bas v podání Jaroslava Marka.

Za zmínku stojí i výtečná premiéra talentované umělkyně Jany Vančatové, česká a ruská lidovka v podání Zdislavy Glombové (nejmladší zpěvačky celého představení) či profesionální podání árie z Rusalky od Marie Markové z ostravského divadla. Mimo výše zmíněných zazněly i skladby Wolfganga Amadea Mozarta, Bedřicha Smetany a dalších známých osobností klasické hudební scény.

Koncert se obešel bez jakýchkoli zádrhelů. Přestože byla celá akce velice hezká, očekávané studentské publikum bylo minimální. Mezi diváky byli zejména starší lidé. Knihovna do budoucna počítá s dalšími koncerty tohoto typu.

FILIP ŠIMEČEK

Mladí vědci se představili

V letošním roce připadla Lékařské fakultě UP v Olomouci čest pořádat Celostátní konferenci studentských vědeckých prací České republiky a Slovenské republiky. Konference se uskutečnila ve dnech 8. a 9. listopadu 2005 v posluchárnách Teoretických ústavů LF UP pod záštitou rektorky UP v Olomouci, prof. MUDr. PhDr. Jany Mačákové, CSc., děkana Lékařské fakulty UP v Olomouci, prof. MUDr. Zdeňka Koláře, CSc. a ředitele Fakultní nemocnice v Olomouci doc. MUDr. Jaroslava Vomáčky, Ph.D.
V rámci konference zazněly ve čtyřech sekcích sekcích - Teoretická sekce, Klinická sekce, Sekce nelékařských oborů a Sekce stomatologie a zubního lékařství – celkem 42 přednášky.

Zahájení proběhlo v úterý 8. listopadu 2005 ve velké posluchárně TÚ LF UP, poté zazněla i úvodní přednáška prof. MUDr. L. Stárka, CSc., s přiléhavým názvem Endokrinologie partnerského vztahu. Po krátké přestávce probíhal bohatý program až do pozdních odpoledních hodin.

Středečním slunečným podzimním ránem se konference přehoupla do své druhé půle. Od devíti hodin pokračovaly přednášky Klinické sekce a Teoretické sekce, na něž plynule navazovaly Sekce stomatologie a zubního lékařství a Sekce nelékařských oborů, do níž byla za naši fakultu vybrána práce studentů ÚZM Bc. Romany Lehrausové, Světlany Zuczkové a Miroslava Směšného „Biologické účinky ultrazvuku“.

Slavnostnímu vyhlášení výsledků předcházelo zasedání všech hodnotících komisí. Pak již nic nebránilo předsedům komisí jednotlivých sekcí, aby za přítomnosti děkana Lékařské fakulty UP v Olomouci prof. MUDr. Zdeňka Koláře, CSc., představili především ty práce a jejich autory, které se ve své sekci umístily na prvním místě a byly mimo jiné oceněny i finanční odměnou.

MIROSLAV SMĚŠNÝ, 2. ROČNÍK, RADIOLOGICKÝ ASISTENT

Růžovými brýlemi Miriam Prokešové

Mám ráda Vánoce.
Svět a lidé se mi v této době zdají být jiní.
Tiše sněží. Stromy jsou bílé a cukrové.
Také na vánočním stole voní cukroví a hoří svíce.
Pravidelně v tu dobu padám únavou a pod stromečkem vysílením usínám.
Ježíšek totiž den předem přichází, balí se mnou do rána dárky a vymýšlí si ke každému básničky.
Loni se mě ptal, proč je nenapíšu na počítači a nepřidám k dárkům na ozdobném přáníčku…
a proč si to nepřipravím aspoň týden předem… ale to by už ztratilo to kouzlo vzájemné spolupráce.
Už by nepřišel, nebylo by proč. Nevím, proč to nechápal. To asi proto, že v troubě se mi zvesela vždy připekává vánočka,
která se téměř pravidelně rozteče (před pečením je vždycky krásná) a ruce mívám čokoládové
od posledního tvarování kuliček. Vanilkové rohlíčky, ty mi jdou, ale na linecké nemám nervy – natož poslední noc
před Štědrým dnem. Ježíšek mi diktuje básničky a diví se. U všech lidí to prý stíhá v pohodě, jen u nás ne.
Mám ráda ta setkání, ve kterých i Ježíšek sýčkuje a bojí se, že to nestihne. Kvůli mně!
Ne, nebojte, nepatřím mezi ty zběsilé uklízeče a nákupčí, kteří si z Vánoc udělali nepříjemný stres.
Až moc dobře vím, že Vánoce jsou o něčem jiném. O klidu, o rozjímání, o tichu v duši… o Ježíškovi,
který chodí kupodivu v předposlední den toho dne, než se tam někde v Betlémě narodí,
a bývá se mnou trpělivě až do rána.
A pak, očima toužícíma po spánku, se mi zdají být i lidé zcela jiní. Vypadají takoví sváteční. Takoví pocukrovaní.
Takoví zamlžení. Takoví dalecí, ztracení v dálce. Malátní. Prostě vánoční. Hodní a milí.
Svítí stromeček, zní koledy – začíná půlnoční mše. Ale Ježíšek tam není, a když,
tak je to cizí miminko tam někde ve chlévě.
Ke mně přichází jindy. Ve stresu, ve shonu, v únavě. Ve strachu, že nestihnu, co stihnout mám,
aby ti druzí kolem mne byli možná i spokojení a šťastní.
Už se na Tebe těším, Ježíšku.
Snad i letos pocítím Tvou blízkost… v těch okamžicích, kdy nebudu vědět, kam dříve skočit a co dělat dřív…
Protože to jsou ty tajemné chvíle, ve kterých skutečně vím, že přicházíš. Že jsi.
A toto znavené setkání s Tebou před velkou oslavou, toto jsou Vánoce.
Šťastné a veselé.

Filmový klub „SLUNEČNICE SE DIVÍ“

vždy v úterý v 17.45 hodin v učebně E 24 (budova E, vchod z ulice Čsl. legií)

PROGRAM – zimní semestr 2005

Rozloučení se semestrem

✪ **20. prosince – Balada pro banditu**
(Vladimír Sís, ČS, 1978, 89 min..)
Filmová podoba muzikálového zpracování Olbrachtova Nikoly Šuhaje loupežníka, které pro brněnské Divadlo na provázku napsali Milan Uhde (libreto) a Miloš Štědroň (hudba).

Pro letní semestr 2006 připravujeme:

Cyklus „Český film 1948–1970

✪ **28. 3. 2006 – II. filmová noc aneb Zdeněk Svěrák má narozeniny**

a další.

Aktuálně na www.mujweb.cz/www/toponyms

Přejeme všem pedagogům, studentům, pracovníkům Ostravské univerzity a našim čtenářům pěkné a pohodové svátky vánoční a do roku 2006 pevné zdraví, hodně osobních a pracovních úspěchů.

REDAKCE

Uzávěrka dalšího čísla je v **pátek 6. ledna 2005 do 10.00 hod.**

Listy Ostravské univerzity, č. 10/2005, roč. 13 ● Vydává Ostravská univerzita, č. registrace MMO - 74/93-PP ● Internet: http://www.osu.cz ● Kontaktní adresa: Dvořákova 7, 701 03 Ostrava 1, tel.: 596 160 139, fax: 596 118 216 ● e-mail: jirina.vecerova@osu.cz ● Redakční rada: Jiřina Večeřová - šéfredaktorka; PaedDr. Milena Frydrychová, prof. RNDr. Erika Mechlová, PhDr. Šárka Zedníčková, Ph.D., Mgr. Ivana Gejgušová, Mgr. Kateřina Sobotíková, Mgr. Jarmila Kristiníková a Veronika Langrová ● Grafické zpracování a tisk: Repronis Ostrava ● Náklad 1000 výtisků ● ZDARMA
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpným závodem Severní Morava, čj.: 2263/98-P/1 ze dne 18. 9. 1998

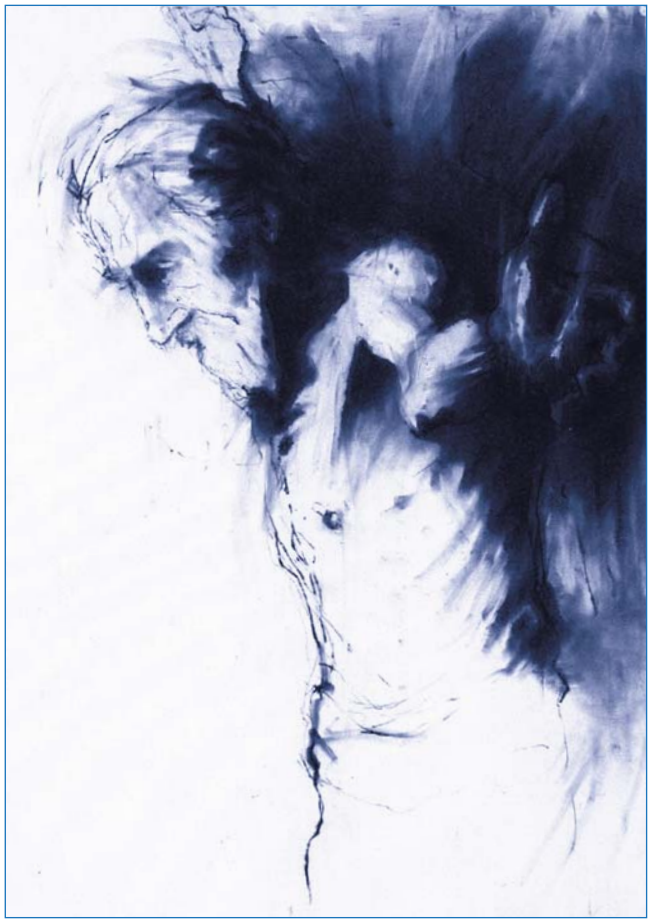

Kresby Libora Novotného z Institutu pro umělecká studia – výtvarné umění